"သူတို့လေးတွေ"

မန္တလာမောင်တုတ်

သူရအောင်တို့ကုမ္ပဏီက ရန်ကုန်မြို့တော် အချက်အချာကျသော ၃၃ လမ်းမှာရှိ၍ လူစည်ကားသော အရပ်ဟု ဆိုအပ်ပေသည်။ ကုမ္ပဏီတွင် ယာဉ်မောင်းများဖြစ်သော သူရအောင်နှင့် ထွန်းထွန်းတို့ နယ်သို့ အရောင်းထွက်သောအခါတွင် ကားတစ်စီးစီနှင့် စာရေးမနှစ်ယောက်စီအားတင်လျက် သူတစ်လှည့် ကိုယ်တစ်လှည့် ထွက်နေကြဖြစ်၏။ သူရအောင်နှင့်လိုက်ပါရသော စာရေးမနှစ်ယောက်ကား မြမြထွန်းနှင့် သင်းလှဲ့ရည်ဆိုသော လသာမြို့နယ်တွင်းမှ စာရေးမ နှစ်ယောက် .. သူတို့က ကုမ္ပဏီသို့ဝင်တာ သိပ်မကြာသေး . ထို့ကြောင့် လုပ်သက်ရင့်သော ထွန်းထွန်းကားမှ စာရေးမတစ်ယောက်နှင့် သင်းလှဲ့ရည်တို့ကို တွဲပေးကာ ဒီတစ်ပတ်ပဲခူးသို့ အရောင်းဆင်းရန် ကုမ္ပဏီမှ စီမံထား၍ သူရအောင်မှာ မိမိကားအား ချွတ်ယွင်းချက်ရှိ မရှိ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရ၏။ ကားကို စိတ်တိုင်းကျ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးသော အခါ၌ နာရီကြည့်မိသောအခါ ညနေ ၃ နာရီထိုးသွား၏။ ဒီနေ့တော့ ကုမ္ပဏီက မိမိကို စောပြီး ပြန်လွှတ်မှာသေချာသည်။ မနက်ဖြန်တွင် ပဲခူးသွားမည်ဆိုတော့ ခါတိုင်း စောပြန်ခွင့်ပေးနေကျဖြစ်၏။ ဒါဆို ဒီနေ့ကုမ္ပဏီမှ ပြန်လျှင် မိမိချစ်သူ ဝတ်ရည်ကို သူတို့ဆိုင်မှ ဝင်ကြိုကာ အအေးတစ်ခုခု

ဆောက်ရပ်၊ စကားအေးအေး ဆေးဆေးပြောလိုက်ရသည်။ ဝတ်ရည်နှင့် မတွေ့ခင် မိမိမျက်နှာအား စက်ဆီတွေ ပေကျံနေခြင်း ရှိ/မရှိ ကားဘက်မှန်တွင် ကြည့်လိုက်၏။ မဆိုး သူ၏ လေးထောင့်ကျကျ မျက်နှာတွင် စက်ဆီတွေ မပေပါ။ ထို့ကြောင့် လက်တွင် ပေကျံနေသော စက်ဆီများအား ဓါတ်ဆီဖြင့် ဆေးလိုက်၏။

"ကိုသူရအောင် .."

ခေါ်သံနှင့်အတူ ခြေပဒိုး ဖြူဖြူလေးနှင့် ဝန်ရှုလ္လာ ဒေါက်ဖိနပ်လှလှလေး တစ်စုံက မိမိရှေ့တွင် လာရပ်၍ သူရအောင် ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်သည်။ သင်းလဲ့ရည်။ သူ့ကို လည်း ကုမ္ပဏီက စာဆင်းပေးလိုက်ဟန် တူသည်။ နှုတ်ခမ်းနီ ခပ်ပါးပါး ဆိုးထားသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို ပွင့်အံ၍ သူရအောင်အား နှစ်လိုဖွယ် ပြုံးပြရာ သူရအောင်သည် အလိုက်သင့်ပြန်ပြုံးပြလိုက်ရသည် .. ပြီးမှ ..

"ကုမ္ပဏီက စာထွက်လိုက်တာလား"

"ဟုတ်တယ် .. မနက်ဖြန် ပဲခူး သွားရမှာဆို"

"ဟုတ်တယ်ဗျ .. သွားရမှာ မနက် ၅ နာရီလေ .. ဒါမှ ပဲခူးကို ဈေးတွေဘာတွေ ပွင့်ချိန်နဲ့ အချိန်ကိုက် ရောက်မှာ"

"အတွေ့အကြုံသစ်ဆိုတော့ တစ်မျိုးပဲ ကိုသူရအောင် ရင်တွေဘာတွေခုန်နေသလိုပဲ .. ဟင်း .. ဟင်း"

သင်းလဲ့ရည်က ပြောပြောဆိုဆို ရယ်လိုက်ရာ ဖြူဖွေးသော သွားလှလှလေးများက နှုတ်ခမ်းနီနီလေးကြားမှ လှစ်ခနဲထွက်လာသည်။ သူရအောင်စိတ်တွေ သင်းလဲ့ရည်နှင့် စကားပြောနေခိုက် အရာအားလုံးကို မေ့နေသလိုဖြစ်သွား၏ ဦးခေါင်းထိသာ ရှည်သော ကုမ္ပဏီကေပ်လေးက နက်ပြာရောင် ဦး ဖြူဝင်းသော အသားကပေါ်လာသည်။ ပြီးလျှင် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်နှင့် ခါးကလေးကသေးကာ ရင်ကလေးက ယူနီဖောင်းအောက်မှ စပ်မို့မို့ဖြစ်သွားပြီး ဆံနွယ်တချို့က အင်္ကျီကော်လံအနားသက်မှတစ်ဆင့် ဂုတ်သားပေါ်ကျနေ၏။ မြစ် .. ဒီပိုစ်အတိုင်းသာဆို လှပသော သင်းလဲ့ရည်နှင့် သူ၏ ချစ်သူ ဝတ်ရည်တို့အနက် သူရအောင် ဗျာများသွားနိုင်သည်။

"အလဲ့ .. ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ ကိုသူရအောင်"

"အာ ဘာမှမတွေးပါဘူး မနက်ဖြန်ကျရင် မသင်းလဲ့ရည်ကို ကျွန်တော် လာခေါ်ရမှာမို့လား .. ဘယ်က စောင့်မှာလဲလို့"

"ဒီနေ့ည ကိုထွန်းထွန်းတို့အဖွဲ့က စာရေးမလေး တို့ မအေးမော်တို့အိမ်မှာပဲ အိပ်မှာ ကျွန်မကို သူနဲ့ တွဲပေးမှာ မို့လား"

"အဲဒါဆို အဲဒီပဲ လာခေါ်လိုက်မယ်လေ"

"ခေါ်တာ နောက်မှခေါ်ပါရှင် .. လောလောဆယ် ကျွန်မကို လိုက်ပို့ပေးပါအုံး . မအေးမော်က ၄ နာရီတိုးမှ

ဆင်းလာမှာ"

"အဲ .. ဟို .."

"ဘာလဲ လိုက်မပို့ချင်ဘူးလား အကူအညီတောင်းတာပါ"

သင်းလဲ့ရည်က ပြောပြောဆိုဆို အနည်းငယ် ပြုံးမြန်ရာ သူရအောင် မနေသာတော့ ..။

"အဲ .. ရပါတယ် .. ခဏလေးနော်"

သူရအောင်ကားစက်ဖုံးကို ပိတ်သည် ဂွတွေ ပလာယာတွေ ကမန်းကတန်းသိမ်းရ၏။ ဝတ်ရည် ကြိုချိန်အထိ သွားရမည်မို့ လူချောမလေး သင်းလဲ့ရည်အား မြန်မြန်ပို့ပြီး နားရမည်မဟုတ် ဆက်တိုက်ဝင်ကြိုရတော့မည်။ ကားစက်နိုးသောအခါမှ သင်းလဲ့ရည်က ခေါင်းခန်းအတွင်းသို့ဝင် ထိုင်၏။ ထိုအခါကျမှ ခုနက သတိမပြုမိသော မွှေးရနံ့ ယဉ်ယဉ်လေးက ကားခေါင်းခန်းအတွင်း ဝေကာ ဝိုက်ကာဖြင့် သူရအောင်၏ နှာဝအား လာရောက် ကျီစယ်နေတော့၏။ ဆိုဖာပေါ် ထိုင်နေသော သင်းလဲ့ရည်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့် ရာ ဒူးခေါင်းထိသော ရှည်သော စကပ်တိုတိုမှာ ထိုင်လိုက်၍ ပို တိုသွား၏။ မဖြစ် ရှေ့ကိုသာ အာရုံစိုက်မှဖြစ်တော့မည်။ ဒီပုံစံ အတိုင်းဆက်သွားလျှင် ကားတိုက်မှုတွေ ဖြစ်သွားနိုင်၏။ သို့နှင့် သင်းလဲ့ရည်မှာ သူရအောင်ကားမောင်းနေသည်ကို သာ ငေးမောကြည့်လျက် သောမှ စကားတွေ တတွတ်တွတ်

ပြောပြီးပါသော၏။ တွမ်ခရုစ်ကိုသဘောကျကြောင်းပါ၏။ ခိုင်း ခမ်းလှိုင်သီချင်းဆိုရင်း နေလဲသွားကြောင်း၊ သူရအောင်လဲ ဆွဲဆောင်မှုရှိပြီး ယောကျ်ားပီသကြောင်း၊ ပြိုင်ငိုနေကြာနေ ရာသည် အခုနည်းသွားကြောင်း၊ သူမအမေသည် ဆုံးသွား ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ သူမအသက်သည် ၂၂ နှစ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း၊ စသဖြင့် ဘာတွေပြောမှန်းမသိ .. သူရအောင် အသက်က ၂၇ နှစ်ဆိုတော့ သူရအောင်ထက် သူမက ၅နှစ် ငယ် သေးသည်။ ဝတ်ရည်နှင့်ဆို ဝတ်ရည်က သူမထက် ၂နှစ်ခွဲ လောက်ပိုကြီးမည်။ အသက်တွက်ခြင်းမျှသာ။ မအေးမော် တို့ အိမ်ရှေ့သို့ ကားရပ်သောအခါမှ သူရအောင်မှာ နားငြူ ကင်းသွား၏။ မအေးမော်ကား နယ်ကဖြစ်၍ အဖိုးကြီး။ သို့ပေမင့်သိတာမှာ ပိုက်ဆံအတော်အတန်ချမ်းသာ၍ လုံးချင်း တိုက်ကလေးကို ဝယ်ပေးထားပြီး တစ်ကိုယ်တည်းနေသူ။ သင်းလဲ့ရည်ကား သူမဆွဲလာသော အိတ်ထဲမှ အိမ်သော့ များအားထုတ်၍ ဖွင့်၏။ ဖွင့်ပြီးသောအခါ ..

"မအေးမော်က သော့တွေပေးလိုက်တာ အအေး လေး ဘာလေး သောက်ရအောင် ဆင်းဦးလေ .. ကိုသူရ အောင် .."

သင်းလဲ့ရည်က တိုက်တံခါးကို ဆက်ဖွင့်ပြီး နောက် လှည့်မကြည့်ဘဲပြောရာ ..

"မဝင်တော့ဘူး ကျွန်တော် သွားစရာရှိသေးတယ်

သွားတော့မယ် .. မနက်ကျမှလာခေါ်တော့မယ်ဗျာ"

"အင်း . အင်း .. အဲဒါဆိုပြီးရော ကျွန်မ အအေး တိုက်တယ်နော် ကိုသူရအောင် ဖာသာ မသောက်တာနော်"

"ရပါတယ် .. ကဲ .. သွားပြီ"

သူရအောင်မှာလဲ သင်းလဲ့ရည်အားပြုံးပြီး ကားကို ဝတ်ရည်တို့ဆိုင်ဘက် သွားရာလမ်းဆီသို့ ဦးတည်လိုက်၏။ နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။ ၄ နာရီထိုးရန် ၁၅ မိနစ်မျှသာ လိုတော့၏။ လီဗာကို ဖိနင်းလိုက်၏။ ကားက တဖွစ်ဖွစ်မြည်၍ လေထုကို ခွဲပေ၏။ ဝတ်ရည်တို့ဆိုင်ရှေ့ ရောက်သောအခါ ဝတ်ရည်က ဆိုင်ရှေ့ရပ်စောင့်နေရာမှ လက်လှမ်းပြ၏။ ကားကိုသူရအောင်က ဝတ်ရည်ရပ်ရာ ပလက်ဖောင်းဘေးသို့ပြိုင်နှံ တနဲ့ ထိုးရပ်ပေးလိုက်ရာ ဝတ်ရည်မှ ..

"ကိုအောင် နောက်ကျတယ်ကွာ ဒီမှာ ၅ မိနစ် ကျော်ကျော်စောင့်လိုက်ရတယ် .. ကွတ်"

ဟု .. ဆီးပြီး နှုတ်ခမ်းကလေးစူရင်းပြော၏။ အင်း သူရအောင်၏ ဝတ်ရည်မှာလည်း သင်းလဲ့ရည်နှင့် သူမသာ ကိုယ်မသာဝင် .. ကျောလယ်လောက်ထိရှိသော ဆံပင်တွေ တသင်းလဲ့ရည်လို အနားသတ်တွင် ကွေးမသွားဘဲ ဖြောင့်စင်းနေ၏။ ဝတ်ရည်၏ မျက်ဝန်းများသည် သင်းလဲ့ရည်၏ မျက်ဝန်းများထက်ပို၍ တည်ငြိမ်သည်ဟု သူရအောင် ထင်မြင်မိလျှင် မှားမည်ဟု မထင် ..

"အဲ့ .. ကိုအောင်နော် ဒီနေ့ကျမှ ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ ဝတ်ရည် ပြောတာလဲ ပြန်မပြောဘူး"

ဝတ်ရည်က ငြိမ်သက်နေသော သူရအောင်အား ထပ်ပြီးပြောမှ သူရအောင်မှာ အသိပြန်ဝင်လာ၏။

"ဟာ ဆောရီးကွာ .. ဟုတ်တယ် ကိုအောင် ကားမှီတ်နေရတာနဲ့ နောက်ကျသွားတယ် .. လာ .. လာ .. တက် .."

သူရအောင်က ပြောရင်း ကားတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ ဝတ်ရည်က တင်ပါးလေးကို ဆိုဖာပေါ် ပစ်လှဲထိုင်ကာ ကားတံခါးကို ဂိုမ်းခနဲ မြည်အောင် ပိတ်သည်။ ဆိုလိုသည်က သူမစိတ်ကောက်တော့မည်ဟု သင်္ကေတဖြင့် ပြသခြင်းပင် ..။

"မနက်ဖြန် .. ကိုအောင် ပဲခူးအရောင်း သွားရမယ်"

သူရအောင်က စကားပြောသော်လည်း ဝတ်ရည်က ပြန်မပြောပေ .. လမ်းမဘက်သို့ ကားပြတင်းပေါက်မှ တဆင့် မျက်နှာလှည့်ပေးနေ၏။

"ဘာလို့စိတ်ကောက်ရတာလဲ ဝတ်ရည်ရ စိတ်ကောက်စရာ မဟုတ်တာကွာ .. ကွတ်"

ဝတ်ရည်က ဘာမှ ပြန်မပြော ..

"သမ္မတမှာ ရုပ်ရှင်ဝင်ကြည့်ရအောင် ညနေ ၆

နာရီပွဲရှိသေးတယ် .. ကြည့်မှာလား .."

"ကိုအောင့် .. သဘောလေ .."

ဝတ်ရည်က အသံမာမာဖြင့် ချက်ချောင်းကြီးကာ ပြေသည်။ သူရအောင်ကားကို လက်ရှိနေရာမှ သမ္မတရိပ်ဘက်သို့ သွားရာလမ်းပေါ်သို့ ပြောင်းကွေ့လိုက်သည်။ ရုပ်ရှင်ရုံသို့ ရောက်သောအခါ လက်မှတ်ဖြတ်ပြီး ၁ နာရီကျော်ကျော်အချိန်ရသေး၍ ဘူတာကြီးဘက်ခြမ်းရှိ ရွှေပုဇွန်အအေးဆိုင်မှာ အအေးသောက်ဖြစ်သည်။ ဝတ်ရည်ကား စိတ်ကောက်နေဆဲ .. ရုပ်ရှင်ပြချိန်နီးသောအခါကျမှ ..

"ဒါပဲနော် .. ကိုအောင် နောက်တစ်ခါ နောက်ကျရင် ဝတ်ရည်တော့ မယုံတော့ဘူး"

"တစ်ကယ်ပါ .. ဝတ်ရည်ရာ ကိုယ်ကား နိုက်နေရလို့ပါ"

ဝတ်ရည်မယုံချင်သည်း မယုံချင်စရာပင် .. သူရအောင် ရုပ်က အရက်ဖစ်နှင့်တူသည်ဟု ဝတ်ရည်ထင်၏။ စုလိုနည်းနည်းပုံစံပေးထား၍ ပြီမ်မှာ .. ကိုအောင့်ကို ယုံချင်သော်လည်း ကျန်သည့် ကောင်မလေးတွေကို မယုံ .. သူရအောင်မှာ ဝတ်ရည်စိတ်ကောက် ပြေသွား၍ အတော်စိတ်ချမ်းသာသွား၏။ ရုပ်ရှင်ရုံထဲသို့ ရောက်သောအခါ နိုင်ငံတော်အလံတောင် အလေးပြုနေကြပြီ .. သူရအောင်က ဝတ်ရည်၏ နူးညံ့နွေးပြသော လက်ဖဝါးနုနုလေးအား ဆုပ်

ကိုင်လိုက်လျှက် ဝန်ထမ်းလေးက မီးတံမီးနှင့် လိုက်ရှာပေးသော D-C ရှိနှစ်ယောက်ထိုင် ခုံလေးတွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ D-C ရှိ နှစ်ယောက်ထိုင် ခုံလေးများမှာ အလယ်၌ လက်တင်ရန်တန်းလေး တစ်တန်းသာရှိပြီး ဘေးမှာ ကာရံပေးသား၏။ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလေးတွေပဲမြင်ရသည်။ ဇာတ်ကားစ - ခြင်းပင် သူရအောင်က ဝတ်ရည်၏ သည်ဖွက်သားလေးအား ဆွဲပင်တွေ့ပြီး နမ်းလိုက်ရာ . ဝတ်ရည်က ..

"ကိုအောင်နော် .. ဇာတ်ကားက အခုမှစတာ ကဲဒီ ပဲချောင်းနေတယ် .. ဟွန်း"

"အား .."

ဟု ပြောရင်းလက်သည်းဖြင့် သူရအောင်လက်အား လှမ်းဆိတ်ရာ သူရအောင် လက်အားလှမ်းဆိတ်ရာ သူရအောင်နှုတ်မှ အာမေဋိတ်သံ ခပ်တိုးတိုးမှာ ဇာတ်ကားမှ အသံတွေကြောင့် သိပ်မကြားရ ..

"ကောင်မလေးနော် .. ခုနက ကိုအောင့်ကို စိတ်ကောက်ထားတာ မရသေး . ကဲမှာပဲ .. အပြစ်ကို ပေးရမယ်"

"မြွတ် .. အင်း"

သူရအောင်က ပြောပြောဆိုဆို ဝတ်ရည်၏ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ညာလက်ဖြင့် ဆိုင်းဖက်ကာ ဘယ်လက်က ဝတ်

ရည်မျက်နှာလေးအား သူ့ဘက်ဆွဲလှည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းဖူးဖူး လေးအား စုပ်နမ်းလိုက်ရာ အသံမှာအနည်းငယ် ကျယ် သွား၏။

"ကိုအောင်ရယ် .. ဖွတ်ပဲကွယ် .. ပြွတ် အင်း"

သူရအောင်မှာ ဇာတ်ကား ဘာဖြစ်နေသည်ကို စိတ် မဝင်စား . ဝတ်ရည်၏ နှုတ်ခမ်းလေး သူနှင့် နှုတ်ခမ်းခြင်း ကွာဟမသွား၊ အောင်သာ နှုတ်ခမ်းချင်း တပြွတ်ပြွတ် စုပ်နေ၏။ ဝတ်ရည်ကလည်း အသားနှင့် ထုထားတာဖို့ တောင့်ခံရမည်နည်း။ ကိုအောင်နှင့် သူမနှုတ်ခမ်းချင်း နမ်း လာသည်မှာ ချစ်သူဖြစ်ကာ၏ ကအညီးအပင် နောက်ဆုံး တော့ သူမလည်း မငြင်းတော့ဘဲ ပူနွေးနှိုးနှိုးမြသော ကိုအောင့် နှုတ်ခမ်းကို ကျင်လည်စွာပင် ပြန်လည် စုပ်ပေးလိုက်၏။

"ချစ်တယ် .. ဝတ်ရည်ရယ် . ပြွတ်"

"အင်း တင်း ကိုအောင်ရယ် ဖြေးဖြေးကွယ် .. အကိုင် သိပ်ကြမ်းတာပဲ .."

သူရအောင်က နှုတ်ခမ်းကို နမ်းနေရင်း ဝတ်ရည် ၏ အင်္ကျီအောက်မှ နို့အုံ အစ်အစ်လေးကို ပင့်ပြီးဆုပ်ကိုင် ရာ ဝတ်ရည်ထံမှ အသံပျက်လာခြင်းပင် သူရအောင်အဖို့ ဝတ်ရည်၏ နို့အုံ အစ်အစ်လေးကို အပြင်မှ ကိုင်ရတာ အား မရ အင်္ကျီကြယ်သီးတွေပါ ဖြုတ်ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကိုင်လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ရုပ်ရှင်ထဲမှာ ဖြစ်နေ၍

နေတာင်း .. ပါနေဝမယ့် မှောင်နေ၍ သူရအောင်အဖို့ အမြင်အနေတွေက အလေးသာနေသလိုပင် .. ထို့ကြောင့် လေသံတိုးတိုးဖြင့် ..

"ကြယ်သီး ဖြုတ်ပေးကွာ ဝတ်ရည်နော်"

ဟုပြောတော့ ဝတ်ရည်က

"ကိုအောင်ရယ် . အပေါ်ကပဲ ကိုင်ပါလားကွယ် သိပ်မြသနာရှာတာပဲ"

"လုပ်ပါကွာ .. မနက်ကျ ခရီးသွားရမှာမို့ပါ"

"အင် . ဘာဆိုင်လို့လဲလို့"

'ဆိုင်ဆိုင် မဆိုင်ဆိုင် အပေါ်ကြယ်သီးနှစ်လုံးပဲ ဖြုတ်ပေးနော် .."

"အပေါ်ကြယ်သီးပဲနော် .."

"အင်း . . ပါ"

ဝတ်ရည်က သူရအောင်အား လက်မွှေ့ကာ သူမ အင်္ကျီအပေါ်ကြယ်သီး နှစ်လုံးအား ဖြုတ်ပေးလိုက်၏။ ကြယ်သီးဖြုတ်သွား၍ လစ်ဟာသွားသောနေရာမှ ရင်ညွန့် သားဝင်းဝင်းလေးများအား မမြင်ရသော်လည်း သူရအောင် တွေနပ်စွာဖြင့် ဝတ်ရည်၏ ညာဖက်ရင်ကို သူ့ဘက်သို့ ပို၍ တင်း ကျပ်စွာ ဖက်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် သူ၏ ဘယ်လက်ဖြင့် အင်္ကျီအတွင်းသို့ လက်လျှိုပြီး ညာဘက်နို့အုံလေးကို စမ်းလိုက် သည်။ နို့အုံပုံစံခွက် ဘရာစီယာ မှာမှာလေးအား အောက်

သို့ အနည်းငယ် တွန့်ချိုး နို့သီးခေါင်းလေးအား လက်မ နှင့်လက်ညှိုးကြား ဖိချေပေးလိုက်ရာ ..

"အ့ . ကိုအောင်ရယ် .. နာတယ် ဖြေးဖြေးကွာ"

ဟူသော ဝတ်ရည်အသံလေးက ခပ်တိုးတိုးထွက် လာသည်။ ခပ်ကကြဖြစ်သွားသော ဝတ်ရည်၏ နှုတ်ခမ်း လေးအား သူရအောင် ပြွတ်ခနဲ နှုတ်ခမ်းချင်း ဖိဟောဆက်ကာ စုပ်နမ်းလိုက်၏။ ပြီးလျှင် ဘယ်လက်မှလည်း နို့အုံသား အိ အိတင်းတင်းလေးကို ဆုပ်နယ်ပေးလိုက်ရာ ဝတ်ရည်လည် ပင်းလေးသည် မော့တက်လာ၏။

"ပြွတ် .. ပလပ်"

"အား .. ဟား ကိုအောင်ရယ် တော်တော့ကွယ် ဝတ်ရည် မနေတတ်တော့ဘူး"

သူရအောင်အဖို့ နွားသိုးကြီးဖြစ်သည့် ပမာ ရုပ် ရှင်ရုံထဲတွင် ချစ်ကြည်နူးရလို့လားမသိ .. အရသာ အ တော်တွေ့နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝတ်ရည်၏ စကားမှာ အရာ မထင်တော့ .. သူရအောင်၏ အကိုင်အတွယ်များမှာ ပို၍ ပင်ကြမ်းလာသည်။ ဝတ်ရည်၏ ညာဘက်ပခုံးပေါ်မှ ဘရာစီ ယာ သိုင်းကြိုးသည်လည်း သူရအောင် တွန်းချထား၍ ပြေလျော့ပြီး လက်မောင်းရင်းတိုင် လျော့ကျနေ၏။ ဒီပုံစံ အတိုင်းဆို သူရအောင်အား ထိန်းချုပ်ရန်မှာ ဝတ်ရည်အဖို့ မလွယ်ရေးချ မလွယ်။ ထို့ကြောင့် ...

ပြွတ်ချက် တစ်ခုကို ရှုလိုက်၏။

"ကိုအောင် ...

"ဟင် .."

"မြန်နို့ကွယ် အဲဒီကျမှ ကိုအောင့်သဘောပေါ့နော် .. ဟုတ်ပြီလား"

"မငြိုးတူးကွာ ဝတ်ရည်က ကိုယ့်ကို ညာခေါ်တာ ကိုအောင်သိတယ် .."

"မညာပါဘူး ကိုအောင်ရဲ့ .. တကယ်ပြောတာ"

"တကယ်နော် .."

"အင်း . တကယ်ပါဆို .."

"ဒါဆိုပြီးရော .. သွားကြစို့"

"ဟိုး .. နေဦးလေ .. ခဏ .. ဒီမှာ အ ဝတ်တွေ သိမ်းသိမ်းရုံးရုံး ပြန်ဝတ်ရဦးမယ် .. ဘောင်းဘီ ပြဲနေလိုက်တာ"

ဝတ်ရည်က ပြေလျော့နေသော အဝတ်အစားတွေ သိမ်း သိမ်းရုံးရုံးပြန်ဝတ်ရ၏။ အားလုံးပြီးစီးခဲ့မှ ကိုအောင့်သ ဘောအတိုင်း ဆိုရင် ရှောင်ဖို့ မလွယ်မှန်းစဉ်းစားမိသည်။ သူရအောင်စိတ်ကို ဝတ်ရည်သိသည့် ပါဆို့မှဒါ .. အရေးထဲ သူမ၏ထိတော်မှာ သူရအောင် အကိုင်အတွယ်များကြောင့် အနည်းငယ် ကျွတ်သွား၍ အိတ်ထဲမှ တစ်ရှူးထုတ်ကာ သုတ် နေရသည်။ ရှုံ့ရှုံ့ရှုံ့ရဲ့ ပွတ်ကာ ကသဲသွား၊ သူ့ကြော

လျှင် ကားနားရောက်ခါမှ သူရဲအောင်က လက်မှနာရီကို ကြည့်လျှက် ..

"အခု ၇း၀၀ နာရီတော့ကျော်သွားပြီ မြန်မြန်သွားကြတယ် သိန်း ဇော်တို့ တိုက်ခန်းသွားရအောင် "

ဟုပြောရာ ဝတ်ရည်မှာ ကိုယ့်စကားနှင့်ကိုယ်ပို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရသည်။ သိန်းဇော်တို့တိုက်ခန်းမှာ သိန်း ဇော်နှင့် သူ့ညီ နှစ်ယောက်တည်းသာနေမှန်း ဝတ်ရည်သိ သည်။ ဒါပေမယ့် ထောက်ခံနိုင်မည်နည်း သူရဲအောင်က သွားမည်ဆိုတော့လည်း ဝတ်ရည်အတွက် ဘာသာညာညာ မပြော တော့ လိုက်ခဲ့ရသည်ဖြစ်တော့သည်။ ကားဖြင့် သိန်းဇော် တို့တိုက်ခန်းအရောက်တွင် ဝတ်ရည်ရင်တွေ ပိုခုန်လာ၏။ သူရဲအောင်က မိမိကိုဘာတွေများ လုပ်ဖုံးမှာလဲ .. သူမ အနေနှင့်ရိုးကို တိုင်တာထိသော အိုနှိပ်ထားသည်လား၊ လက်မ ယားတွေလိုနေကြမှာလား၊ သူရဲအောင်မှာတော့ပျော်နေ သည်။ ဒီနေ့ညတော့ ဝတ်ရည်အား မြတ်နိုးရမည်။ ဒါမှ ရသည်။ ချစ်ဦးငွေဖြစ်မည်။ ခါတိုင်း ဝတ်ရည်က နှိုတွေ ပေးကာပဲ ကိုင်ခွင့်ပြုထား၏။ အသည်းကျော်တက်ခွင့် မပေး တိုင်အခါမျိုးတွင် ဝတ်ရည်၏ ဗိုက်သား ချပ်ချပ်လေးတွေနှင့် သာ သူ့နှုတ်ခမ်းကိုတိုက်ရသည်။ အခုတော့ ရှေ့တွင် သိန်း ဇော်တို့ တိုက်ခန်းသို့ရောက်ပြီ .. ဇာတ်သိမ်းလှိုင် တက်ရ ပေသ၏။ ရန်ကုန်မြို့၏ အတိုင်းအတာတစ်ခုအနေနှင့်

တွေ့ကြသူ သူတို့နှစ်ယောက်အား ဝရန်တာသို့ကြ၍ သူရဲအောင် က သိန်းဇော်တို့ ညီအစ်ကိုအား ဘယ်တော့တစ်နာ နှစ်ခွက် လောက်လောက မှာလိုက်နိုင်ပြလိုက်ပြီ ..!

"မင်းတို့အပြင်သွားရင် ဒါတွေစားဖို့ ဘယ်နှခုထယ် ရမှာ .. "ဟု ဥပါယ်တံမျဉ်ပြန်ပြ မှာရ၏။

"လာ ဝတ်ရည် "

သူရဲအောင်က ရှေ့ခန်းကို ဖြတ်၍ အိပ်ခန်းအတွင်း သို့ ဝတ်ရည်ကို လက်ဆွဲခေါ်ရ၏။ ဝတ်ရည်ကား ရှက်နေလုတ် မျက်နှာနီပြီး ပါလာသည်။

"တိုအောင် သူတို့ ပြန်လာဖို့မှာမလား"

"မလာတော့ပါဘူး အလိုက်သိပါတယ် ဝတ်ရည်ရဲ့"

ဝတ်ရည်၏ အမေး သူရဲအောင်ဖြေရင်း ဝတ်ရည် မျက်နှာကိုသိလေသာ အောက်မှ သိုင်းပတ်ကာ နှုတ်ခမ်းချင်း အားရပါးရ စုပ်နမ်းလိုက်ရာ ဒီတစ်ခါမတော့ အသဲတွေ ကုန်အောင်ရှာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ နှုတ်ရှုပ်ရုံထဲ၌ ဝတ်ဆိန်း ရုပ်ထားသော သူရဲအောင် အနံ့ကြူ နှပ်ရှုကျက်ကုန်သည်။

"ဟင်း . ဟင်း ကိုအောင်ရယ် .. မြန်"

"အား . ဟား .. ပလယ် . ပလယ်"

ဝတ်ရည်မှာလည်း ဒါရှက်ဝဖရာမှာဘဲတော့ ရှက် နေသ်နေရာလည်းမဟုတ်တော့၍ သူ့နှုတ်ခမ်းထဲသို့ တိုး ဝင်လာသော သူရဲအောင် လျှာမွှေးမွှေးလေးအား ဖမ်းစုပ်

ထားလိုက်၏။ ပြီးလျှင်သွတ်ပေးလိုက်ပြီး သူမလျှာလေးက နောက်ကမြွေတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ရစ်ပတ်ပါသွားကာ သူရအောင် နှုတ်ခမ်းဆီသို့ တိုးဝင်သွား၏။ ထိုအခါ သူရအောင်ကလည်း အလိုက်သင့်ပင် ဝတ်ရည်၏ လျှာလေးကို နှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖြဲ့လည်ဖမ်းစုပ်ထားလိုက်ရာ နှစ်ဦးသား အနမ်းများမှာ နားလည်မှုဖြင့် နွေးထွေးနေတော့၏။ သူရအောင်လက်များက ဝတ်ရည်၏ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို နောက်မှ သိုင်းဖက်ထား၍ လျင်မြန် ဖျတ်လတ်စွာဖြင့် ဝတ်ရည်၏ ကြယ်သီး အပ်ကွင်းများကို ဖြုတ်ယူနေ၏။ ဝတ်ရည်မှာ သူရအောင်၏ လည်ပင်းကို နောက်ပြန် ဖက်လျက်စိုရှုံး ရင်ဘတ်တွေအေးခဲ ခံစားလိုက်ရ၏။ ထိုအခါ ဝတ်ရည်၏ ရင်ညှို့သား ဝင်းဝင်းဝါဝါလေးများမှာ ဘရာစီယာ အနက်ရောင်လေးက မဆံ့တဆံ့ ထိန်းထားရင်း အပြင်ဘက် အစ်ထွက်လာ၏။ သူရအောင်က ဘရာစီယာ ချိတ်ကို မဖြုတ်သေးဘဲ ဝတ်ရည်၏ နှုတ်ခမ်းဖျား တချက်ချက် စုပ်နမ်းရင်း ရင်သားလုံးနားမှ ထမီစကပ်အစကို ခါးစရောက်သည့်အထိ ဆွဲတင်လိုက်၏။

"မြတ် .. အင့် . ကိုအောင်ရယ် .. အဲဒါတော့ လက်သယ်မှနော် .."

"အာ .. မရှုးရှာ ဝတ်ရည် ကိုယ့်ကို သနားတော ရှိဆို .."

ဝတ်ရည်မှာ သူရအောင် စုပ်နမ်းမှုကို ခွာလိုက် ရင်း သူရအောင်၏ လက်များကို တားဆီး၍ ကြိုးစားကြည့်သည်။ [illegible] သူရအောင် မနိုင်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

"အား . ဟား . အဟင့် ကိုအောင်ရယ် .. တစ်မိုးကြီးပဲကွယ်"

သူရအောင်မှာ ဝတ်ရည်၏ ထမီစကပ်လေးအား ခါးထိတင်ရင်း ဖောင်ကုန်းဖိုးပြီးလေးသဖွယ် ဖေါင်းပေါက်နေသော အတွင်းခံဘောင်းဘီ အောက်မှ စောက်ဖုတ် မို့မို့လေးအား ဘောင်းဘီ၏ အနားသတ်ကြားမှ လက်ကလေးထိုး၍ စောက်ပတ်လေးထဲသို့ လက်ခလယ်နှင့်လက်ညှိုးကို နှစ်ချောင်းပူးထည့်လိုက်ရာ ဝတ်ရည်ထံမှ ညည်းသံလေး ထွက်လာခြင်း .. ထိုလက်နှစ်ချောင်း အမြင် မြန်ထွက်သွားသောအခါ ဝတ်ရည်ရင်ထဲ (သို့) စောက်ဖုတ်ထဲတွင် တစ်ခုခုတိုတောင့်သလိုမျိုး ခံစားရ၏။ ဝတ်ရည်ကိုယ်တိုင်ပင် သူ၏ ဘရာစီယာလေးကိုချိတ်ဖြုတ် ချွတ်ချလိုက်ပြီး သူမ၏ကိုယ်တင်းတင်းလေး ပေါ်မှ ခွာချလိုက်ရာ နို့သီးခေါင်း ညိုညိုသေးသေးလေးများက တဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး မိခင်ကောင်းပီသစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ထို့နောက် ဝတ်ရည်အား သူရအောင်က သူ့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆွဲလှည့်ကာ နို့သီးခေါင်းလေးများအား တပြွတ်ပြွတ် စုပ်ယူတော့၏။ ဝတ်ရည်မှာ စောက်ပတ်ထဲသို့ သူရအောင်လက်ချောင်းကလေးများ ဝင်လိုက် ထွက်

လိုက်လုပ်ပေးသော အရသာတ တစ်မျိုး နို့သီးခေါင်းလေး များ ၏ စုပ်ပေးသည့် အရသာကတစ်မျိုးနှင့် သူ့ဂုအောင် ခေါင်းကိုသာ ဆုပ်ကိုင်နေမိ၏။ ပြီးမှ သူမလက်များကလည်း အလိုလိုပင် သူရအောင်၏ အင်းကျီ အဝတ်အစားများကို ချွတ်ပေးနေမိ၏။ သူရအောင်၏ ဘောင်းဘီပါ ချွတ်ပေး ပြီးသော အခါတွင် သူမမှာလည်း အတွင်းခံဘောင်းဘီပါ ချွတ်ပြီးဖြစ်တော့၏။ သူမ၏ ခါးကျဉ်ကျဉ်လေးတွင် ယင်း စကပ်လေးက ခုံပုံရောက်နေလျက် တန်းလန်းပင် သူရအောင် က ကုတင်ပေါ်တွင် သူမအား တွန်းလှဲပြီး သူ၏ အတွင်းခံ ဘောင်းဘီကို ချွတ်လိုက်ရာ ဝတ်ရည် မျက်လုံးတွေ ပြာသွား ၏။ ဒီအသက်အရွယ်ထိ ပြစ်ပြစ်ပြောက်ပြောက် ယောကျ်ား လီးများကို ဝတ်ရည်မမြင်ဖူးပါ .. အခုတော့ ရှေ့တွင် မြင် နေရ၏။ သူရအောင်လီးထိပ်မှ ပန်းသီး အခုစားလို နဲ့နေပြီး ငယ်ငယ်တ ကစားခဲ့သည့် ဆင်ရုပ်ကလေးများ၏ နှာမောင်း လို တယမ်းယမ်း တခါခါရှိနေ၏။ ဝတ်ရည်စိတ်ထဲ ရေတတ် သလိုမျိုးခံစားလာရသည်။ အာခေါင်တွေခြောက်ကပ် လာ၏။ သူရအောင် ကုတင်အနီးသို့ တိုးကာ ဝတ်ရည်၏ ဖြောင့်စင်း တောင့်တင်းလှသောပေါင်တန်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ လက်ဖြင့် ဖယ်ပြီး အနည်းငယ် ကားလိုက်၏။

"ကိုအောင် .."

"ဘာလဲ .. ဝတ်ရည် .."

"ကိုအောင့် ဟာကြီး ဝတ်ရည်ထဲ သွင်းမလို့ ... ဟင် .."

သူရအောင်၏ လီးတန်ကြီးမှာ ၆ လက်မ နီးနီးရှိ၍ ...တ်ရည်မှာ မမေးရဲမေးရဲဖြင့် မေးရခြင်းပင် .. မေးသာမေး ...ည့် သူ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ တိုးသွင်းလိုက်လျှင် ခံနို ...သွားမည်ကိုလည်း မသိစိတ်မှ သိနေ၏။

"ကောလေး သွင်းမှာပါကွာ နော်"

"အင်း .. ဖြေးဖြေးနော် ကိုအောင် "

"အင်းပါ .."

သူရအောင်မှာ ပြောရင်း ဝတ်ရည်၏ ကုတင်ပေါ် ...လဲလျောင်းနေသော ခန္ဓာကိုယ်လေးကို မြင်ကြည့်လိုက်၏။ မျက် ...ခိုင်းခိုင်းလေးများမှာ အရည်များပင် လဲ့နေပြီး ဆံပင်တွေ ...တော့ဘက်မှ တဆင့် အိပ်ရာပေါ်တွင် ဖြန့်ကျဲနေ၏။ ...ခမ်းတွေမှာ သူစုပ်နမ်းထား၍ နှုတ်ခမ်းနီတွေ ပျက်ပြယ် ...ဖြစ်နေ၏။ နို့သီးခေါင်းလေးများမှာ သူ၏ တံတွေးများ ... စိုလက်နေ၏။ ခါးကျဉ်ကျဉ်လေး၏ အလယ်ဗဟိုရှိ ...ကလေးမှာ အသက်ရှူလိုက်တိုင်း နိမ့်တုံမြင့်တုံဖြင့် မြင် ...နေရ စောက်ပတ် ဖိုဖိုလေးမှာလည်း တစ်ဆက်တည်းမို့ ...အနည်းငယ် မို့လာသယောင်ထင်ရ၏။ ဝတ်ရည်၏ စောက် ...မွှေးနုနုလေးများမှာ ရှည်လျားသော်လည်း နူးညံ့လှကြောင်း ...က လက်ဖြင့် တိုးသွင်းစဉ် ကိုင်ပြီးသပ်ခဲ့၍ သိရသည်။

ဘဲခုတော့ သူရအောင်စိတ်တိုင်းကျ လိုးရပေတော့မည်။
သူရအောင်သူ၏ လီးထိပ်ကို ကိုင်လျက် ဝတ်ရည်၏
အကျဉ်း စောက်ပတ်ဝလေးတွင် တေ့လိုက်၏။

"သွင်းမယ်ကွာ .."

"အာ . ကိုအောင်ဘာသာ သွင်းကွယ် ဝတ်ရည်
မကိုင်ရဲဘူး"

သူရအောင် အပြောကို ဝတ်ရည်က ခေါင်းကလေး
ရမ်းရင်း ပြော၏။

"မရဘူး သွင်းပေးပါကွာ .."

သူရအောင် ဆက်ချော့၏။ လီးထိပ်က ဝတ်ရည်၏
စောက်ပတ်ဝလေးတွင် တေ့ထား၏။ စကားပြောလိုက်တိုင်း
ဝတ်ရည်၏ စောက်စိလေးကို ခလုတ်တိုက်မိနေ၍ ကြာတော့
ဝတ်ရည် စိတ်ထိန်းမရတော့ ..။ သွားကလေးဖြင့် အောက်
နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်၏။ကိုအောင်လီးတန်ကြီးကို ကိုင်လိုက်
သည်။ လီးတန်ကြီးက သွေးလှည့်ပတ်မှုကြောင့် ပူနွေးနေ
၏။ လုံးပတ်က ဝတ်ရည်၏ လက်ကလေးဖြင့်တောင် အတော်
အမိအရဆုပ်ထားရ၏။ သူရအောင်၏ လီးထိပ်လေးနှင့်
ဝတ်ရည်၏ စောက်စိလေးက ထိကပ်သွား၏။ နှစ်ယောက်စ
လုံးရှိန်းဖြဖြဖြစ်သွားသည်။ ဝတ်ရည်က မျက်လုံးကလေး မှိတ်
ပြီး သွင်းလိုက်၏။ သူရအောင်က ရှေ့သို့ အနည်းငယ်တိုး
ပေးလိုက်ရာ ဗြွတ်ခနဲအသံမြည်ပြီး လီးကြီးမှာ ၂ လက်မ

ခန့် ဝင်သွား၏။

"ဗြွတ် .."

"အား . ကျွတ် . အမေ့"

ဝတ်ရည်မှာ လီးကြီးက ရုတ်တရက်အဝင်မှာ ဆက်
ဝင်လာ၍ အနည်းငယ်တော့လန့်သွား၏။ သို့သော်မသိစိတ်
က အလိုလိုကျေနပ်နေမိ၏။ လင်မယားတွေ ခုလို အလုပ်
လုပ်ကြတာဆို မောမောစီးစီးကတည်းက ဝတ်ရည်နှင့်
ကိုအောင်သိလိုက်ပါရဲ့။

"ဝတ်ရည်"

"ဘာလဲ . ကိုအောင်"

"နည်းနည်း ဆက်သွင်းမယ်နော်"

"အင်း .."

"နာရင်ပြောနော် .."

"အင်း .."

"ဗြွိ .."

သူရအောင်၏ လီးကြီးက တစ်ဝက်ခန့်ဝင်သွားသံ
နှင့်အတူ ဝတ်ရည်၏ မျက်နှာ မှေးကျသွားသည်။
သူရအောင်ဝတ်ရည်၏ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို ဒံကောက်
ကွေး၍ ပြီး ဝနံပေါ်သို့ ထမ်းတင်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် ဝတ်
ရည်၏ ခါးကလေးကို စုံကိုင်ကာ အနည်းငယ် ဆက်သွင်း
လိုက်၏။ လီးကြီးက ကျပ်ထုပ်စွာဖြင့် စောက်ပတ်လေးကို

အတင်းဝင် သုတ်ရော်ကြည်များ၏ အကူအညီဖြင့် တိုးဝင်
သွား၏။

"အားလား .. နည်းနည်းနာတယ် ကိုအောင်ရယ်"

ဝတ်ရည်မှာ သူရအောင်၏ လီးကြီးက ဒီတစ်ခါ တိုး
ဝင်လာသည်မှာ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်းဖြစ်နေသဖြင့် အော်
လိုက်ခြင်းသာ။ အိပ်ရာခင်းအစများမှာလည်း ဝတ်ရည် ဆုပ်
ကိုင်ထား၍ အကုန်ကြေမွကုန်၏။ သူရအောင် အခြေအနေ
ကို သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ဝတ်ရည်ကား အဖိုးစင်ပါကင်
စစ်စစ် .. သူက လှုပ်ရှားဆိုတော့ သူ၏လီးကြီးကို ၁၀ မိနစ်
ခန့်လက်ရှိနေရာမှ ရှေ့ဆက်မတိုးဘဲ အသာအယာပင်
နောက်ပတ်အတွင်း၌ ညှောင့်ပေးနေလိုက်ရာ အခန်းတွင်း
ဝယ် အသံမျိုးစုံ ဆူညံနေလေသည်။

"ပြွတ် .. ပြွတ် .. ဘွတ် .. ဘွတ်"

"ပြွတ် .. ပြွတ် .."

"နာသေးလား .. ကိုအောင်"

"အင်း .. ပြွတ် .. မနာ . ပြွတ် . ရှင် .. ဖြီး
.. ပြွတ် .. နော်"

"ပြွတ် . ကိုအောင် ဝတ်ရည်ကို ပစ်မသွားရဘူး
နော် .."

"အင်းပါ .. အချစ်ကလေးရယ် .."

"ပြွတ် .. ဒုတ် ."

"ဟာ .. နာတယ် .. နာတယ် .. အရမ်းနာ
တာပဲ .. အဟင့်"

သူရအောင်မှာ ဆောင့်နေရင်း စိတ်ပါလက်ပါ နှင့်
ဒီတစ်ချက်ကိုတော့ အားကုန်ဆောင့်လိုက်ရာ ဝတ်ရည်၏ ငိုသံ
ညည်းကျင်သံလေးကြောင့် အနည်းငယ်တော့ လန့်သွား၏။
ဖြီး ဝတ်ရည်၏ အဖိုုးမေ့ပေါက်သွားတာ ဖြစ်မည်ဟု
တွက်ဆရင်း၏။ ထို့ကြောင့် သူရအောင်လည်း သူ၏လီးကို
အသာပင် တစ်ဝက်ခန့် ဆွဲနုတ်ပြီး ဖြည်းညင်းစွာ ညှောင့်
ပေးလိုက်၏။

"ခုနက .. အရမ်းနာတယ် ကိုအောင်"

"ခဏလေးပါ ဝတ်ရည်ရဲ့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး"

သူရအောင်မှာ ဝတ်ရည်အား ဖြေသိမ့်မှုပေးရင်း
သူ၏လီးကိုလည်း ပုံမှန်ဖြစ်လာအောင် အဝင်အထွက်ကို ဂရု
စိုက်၍ လုပ်ပေးလိုက်၏။ ၅ မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ဝတ်
ရည်မှာ သူရအောင် တစ်ချက်သွင်းလိုက်တိုင်း မျက်တောင်
လေးများ မှေးစင်းလာပြီး .. အင်း ဟင်း ဟင်း ဟု လည်း
နှုတ်မှ အသံထွက်လာ၏။ သူရအောင် အဖို့ ဝတ်ရည်
၏ ဝန်းဦးဒူးသူ့ဘဝမှာ ဝတ်ရည်အဖို့တော့ လောကစည်း
စိမ်တွေပေးနေသူဟု ဆင်ခြင်မိသည်။

"ပြွတ် .."

"အား .. ဟား"

"ဖြွတ် .. ဖြွတ် .. အမေ့ .."
ဖြွစ် .. ဖြွတ် .. ဒုတ်"
"အ .. ထား .. လား .."

သူရအောင်ကလည်း ဝတ်ရည်အား စည်းချက်ညီညီ ဆောင့်ပေးနေရင်း တသောင်း အဆုံးသို ထိုးသွင်းလိုက်မှု ခုနက အမြှုပ်မှုနေရာအား ကျော်လွန်ပြီး သားအိမ်ထိပင် ရောက်သွားသည်ထင်သည်။ သို့ပေမယ့် ဝတ်ရည်မှာ ဒီတစ်ခါ မနာကျင်တော့ သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲမှ လီးတန်ကြီးအား စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများဖြင့် ညှစ်ထားမိ၏။ ဝတ်ရည်က ထိုသို့ညှစ်လိုက်သောကြောင့် သူရအောင်လီးတန်ကြီးသည် ခွမ်းအားတွေရလာသည့်အလား ဖွတ်ပင်မြန်ထုတ်ကာ ဖွတ်ပင် မြန်ပြီးတော့ ဝင်သွား၏။

"ဖြွစ် .. ဒုတ် .. အမေ့ .."
"ဖြွစ် .. ဖြွစ် .. ဖြွတ်"

ဒီတစ်ခါတော့ သူရအောင်မှာ ဝတ်ရည်အပေါ် ကိုယ်ချင်းမှောက်ထပ်လိုက်ပြီး ပုခုံးအောက်သို့ လက်လျှိုကိုင်ကာ အားရပါးရ ခပ်မြန်မြန်လိုးတော့သည်။ ဝတ်ရည်က သူရအောင်၏ ပခုံးရင့်ကျောပြင်ကြီးအား ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဖက်ထားရင်း သုတ်ရေများထုတ်လွှတ်လိုက်ရာ .. သူရအောင်မှာ အဝင်အထွက်ပို မြန်လာသောကြောင့် အချက် ၂၀ ခန့် မနားတမ်း ဆောင့်လိုးတော့၏။ ဝတ်ရည်၏ နို့အုံ

များမှာလည်း သူရအောင်၏ ရင်အုပ်ကျယ်ကြီးနှင့် ဖိကပ်နေပြီး အထက်အောက် ယှက်ရှားလိုက်တိုင်း ကပ်လျက် ပါသွားသည်။

"ဖြွတ် .. ဖြွတ် .. ဖြွတ်"
"ကောင်းတယ် ကိုအောင်ရယ် ဆောင့် ဝတ်ရည်တော့ စိတ်ပေါ်သွားတယ် .."
"ဖြွတ် .. ဖြွတ် . ဖြွတ်"

သူရအောင်မှာ ဝတ်ရည်၏ အားပေးမှုကြောင့် မရပ်မနား ထိုးရင်း ကြာကြာသောအခါ သုတ်ရေများ ဖလ ထုတ်လွှတ်လိုက်ရာ ဝတ်ရည်စောက်ပတ်ထဲတွင် ပူနွေးသွားပြီး သူရအောင်၏ နှုတ်ခမ်းအား နမ်းလိုက်မိတော့သည်။

xxxxx

"တီ .. တီ .. တီ .."

သူရအောင်ကားကို မအေးမော်တို့အိမ်ရှေ့သို့ ဗြိမ့်ခနဲရပ်ရင်း ဟွန်းတီးလိုက်ရာ သင်းလဲ့ရည်နှင့် မအေးမော်မှာ အသင့်ဝင် လက်ထဲတွင် ဗိုင်တွဲများနှင့် ကျောပိုးအိတ်ထဲတွင် အဝတ်အစားတွေ ထည့်ထားပုံရကာ ကမန်းကတန်း ခြံတံခါးဖွင့်ပေး၏။

"နည်းနည်းစောသေးတယ် လက်ဖက်ရည် သောက်ဦးမလား"

မအေးမော်က မြွတ်ခါးကိုဆော့ဖြစ်ခတ်ရင်းနော
လှည့်မကြည့်ဘဲ မေးသည်။

"ဟေ့ကောင် ၊ သိန်းဇော် ငင်းသောက်ဘုံးမလား"

"မသောက်တော့ဘူးဗျာ ထောက်ကြန့်ရောက်
သောက်ရအောင်"

သူရအောင်က ခေါင်းခန်းထဲမှ သိန်းဇော်ကို မေ
တော့ သိန်းဇော်က ဆေးလိပ်ကို အားရပါးရ ရှိုက်ရင်း
သည်။ ခေါင်းခန်းထဲတွင် မီးကရက်မီးခိုးတွေ ပြည့်သွား၏

"မသောက်တော့ဘူး မအေးမော် ထောက်ကြန့် ..
ရောက်မှပဲ သောက်ရအောင် လာလာ ၊ ကားပေါ်တက်
ဟေ့ကောင် ဒီဘက်ကို"

သူရအောင်က မအေးမော်တို့အား ပြောရင်း တစ်
ဆက်တည်းပဲ သိန်းဇော်အား သူ့ဘက်ကိုးခိုင်းရသည်။ သိန်း
ဇော်က စီးကရက်ကို မီးငြိမ်းရင်း အပြင်ဘက်လွှင့်ပစ်လိုက်
ပြီးမှ သူ့ဘက်ကိုလာသည်၊ သင်းလဲ့ရည်နှင့် မအေးမော်က
ရှေ့မှပတ်ပြီး ခေါင်းခန်းထဲ ဝင်ထိုင်၏။ သင်းလဲ့ရည်က အေး
ဆုံးက ပြတင်းပေါက်နားသိုင်၍ မအေးမော်က အတွင်း၌
ထိုင်သည်။ သူတို့ဝင်ဝင်လာချင်းပင် ခေါင်းခန်း အတွင်း၌
မွှေးပျံ့သော ရနံ့များက ကြိုင်သွားတော့၏။

"သောင်းရာတွေ လှောက်လောက်ထုံသူ့ခဲ့တယ်နော်"

မအေးမော်အား သူရအောင်က လှမ်းတော့် ကြည့်

... မှ မအေးမော်က ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ သူရ
... အကို တော်နိုးပြီး မထွက်သေးဘဲ သင်းလဲ့ရည်
... ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ မြင်နေရသော ဘေးတိုက်
... မှ သင်းလဲ့ရည်မှာ မျက်ခုံးလေးများဖို့ အစ်နေ
... အိပ်ရေဝထားဟန်တူသည်။ နှုတ်ခမ်းကို အနီ
... ထား၍ ဖူးဖူးရွရွနှင့် စုပ်နမ်းချင်စရာကောင်းလှ
... ... ကျွေနီ ယုနီဖောင်းအောက်မှ ချွန်ထွက်
... အောက်မှ ခကာပ်တိုတိုမှာ မဒွေ့ကာလိုပင် ဒူးခေါင်း
... ကို ဖုံးလောနိုင် .. သူရအောင်အကြည့်ကို ရုပ်
... ကို ထွက်လိုက်၏။ နှနှတ်ဝေလီဝေလင်းဖြစ်၍
... ရာ အဆင်ပြေသည်။ လူသိပ်မရှိ သမ်းရှင်း၍
... ကောင်းသည်။ ခဏအတွင်းမှာပင် ထောက်ကြန့်ကို
... သည်။ ထောက်ကြန့်ရောက်သောအခါ ဆိုင်များသို့
... ဈေးတွေရှေးသည်။ တရင်းရှင်းသည်၊ ဆိုင်တွေက
... ဖြစ်၍ တစ်ကြောင်း ယူနေကျဖြစ်၍လည်းကောင်း
... တစ်ခေါက်လာမှ ငွေကရသည်။ အခုငွေရှင်းပေး
... က အဆိုတစ်ခေါက်အတွက်ဖြစ်၏။ ပဲခူးမရောက်ခင်
... သူရအောင်နှင့် သင်းလဲ့ရည်မှာ အပွဲ့ကျသွားသလို
... အေးမော်နှင့် သိန်းဇော်မှာလည်း အပွဲ့ကျသွား၏။
... ကြောင့် လမ်းတစ်ဝက် အပေါ်အပါးသွားပြီးသောအခါ၌
သင်းလဲ့ရည်က အတွင်း သိန်းဇော်နေရာ၌ လာထိုင်၍ သိန်း

မေ်က သင်းလဲ့ရည်နေရာက ဆိုင်သည်။ လမ်းတွင် သင်းလဲ့
ရည်က သူရအောင်အား ..။

"ကိုသူရ အသက်က ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

ဟုမေးရာ သူရအောင် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ..

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ .."

"ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး ကျွန်မ အသက်ပြောပြီး ထား
တော့ ကိုသူရအသက်လည်း သိချင်တာပေါ့"

"ကျွန်တော်က ၂၅ နှစ်ရှိပြီ .."

"ဟာ . ဒါဆို ကျွန်မထက် ၃ နှစ်တောင်ကြီး
တာပေါ့ .."

"အသက်တင်မ က လောက်ဘူး .."

သူရအောင်က ရန်ကုန်မြေမှ တနည်းငယ်ကင်း
ကွာလာ၍ ဇာတိကမြို့ချင်လာသည်။ သင်းလဲ့ရည်မှာ သူရ
အောင် စကားကြောင့်မျက်နှာမှာ ပန်းနုရောင်ပြေးသွားပြီး

"တွန်း ကိုသူရနော် ဒီကသူကို မှီမယ်ထင်တာ အ
ရမ်းညစ်ပတ်တာပဲ .."

"ဘာညစ်ပတ်လို့လဲ .. အသက်တင်မကဘူး ဝါ
လည်းကြီးတယ်လို့ ပြောမလို့ပါ"

"သွား .. စကားတတ်တယ်"

သင်းလဲ့ရည်က သဘောကျစွာ ပြုံးကာနှင့် သူရ
အောင်အားလက်သီးဆုပ်လေးဖြင့် လှမ်းထု၏။ သူရအောင်တို့

[illegible] သိန်းဇော်နှင့် ဓာတ်မော်ကိုထံမှလည်း ရယ်သံ များ
[illegible]နိုင့် ထူးကြီးအရောင်းထွက်တာနှင့်မတူ ပျော်ပွဲ
[illegible]သည်နှင့် တူနေ၏။

"သင်းလဲ့ရည်ဆိုတဲ့ နာမည်ကြီးက ခေါ်ရတာ ရှည်
[illegible] သင်းလဲ့လို့ပဲခေါ်ပါလား ကိုသူရ"

"ရှည်တော့ သင်းလဲ့က မကြိုက်ဘူးလား"

"တင်အသင် .. မကြိုက်ဘူး"

"ဒါဆို အတိုပဲ ကြိုက်တာပေါ့ .."

"ကိုသူရကြီးနော် - ပြောလောက်လေလဲ .."

သူရအောင်နှင့် သင်းလဲ့ရည်တို့မှာ ထိုသို့ကြည်နူး
[illegible] ရွှေနှင်း လမ်းတစ်လျှောက် တွေ့ရာလေးပါးပြောရင်း
[illegible] ရောက်လာ၏။ အရောင်းကိစ္စ ကုမ္ပဏီကိစ္စတွေ ပြီး
[illegible] နေသည် မှန်းတိမ်းချိန်ရောက်သွား၏။ တည်းခို
[illegible] Hotel တစ်ခုတွင် ၂ ယောက်အိပ်ခန်းနှစ်ခန်းယူပြီး
[illegible] နေသည်ဟာ ဝေးနိုင်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ကုမ္ပဏီ
[illegible]ပြီးသွားသည်နှင့် သူရအောင်တို့အဖို့ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး
[illegible]ပြီဖြစ်သည်။ နေ့လည်ခင်းကိုယ်အခန်းအသီးသီး၌
[illegible] တစ်မောအိပ်ရန်ဖြင့်ကြရသည်။ ခဏပန်းလာသည်
[illegible] သူရအောင်နှင့် သိန်းဇော်မှာ ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့်
[illegible]မှိန်းနက် ဘာမှ မသိတော့ .. တစ်ဖက်ခန်းမှ ပေအး

မော်ကလာန်ိုးမှ နိုးတော့သည် ။ ။ မအေးမော် က ။ ။

"သူရရေ ။ ။ မင်းတို့ လိပ်ပြာကန်ဘက် လိုက်ခဲ့တော့ အစ်မအေးသိဆီ သွားရှင်မယ် ။ ။ သင်းသုံ့ပါခေါ်ခဲ့တော့နော်"

ဟုပြောရင်း အရင်ထွက်သွားနှင့်၏။ သူရအောင်နှင့်သိန်းဇော်လည်း ရေအမြန်ချိုးပြီး ပြင်ဆင်ရ၏။ ထိုအခါ တစ်ဖက်ခန်း ရေချိုးသံကြားရ၏။ သင်းလဲ့ရည် ရေချိုးနေတုန်းဖြစ်သည်။ ချိုးပြီးသောက်သည်အထိ သူရအောင်တို့ စောင့်ပြီးမှ သိန်းဇော်ကစိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် ။ ။

"ကျွန်တော်သွားနှင့်မယ်ဗျာ အောက်ထပ်မှာ အေး လိပ်ဝယ်ရင်း စောင့်နေမယ် ခင်ဗျားစောင့်ခေါ်ခဲ့တော့"

ဟုပြောကာ လစ်သွားပြန်သည်။ သိန်းဇော်အဖို့ စိတ်မရှည်ချင်စရာ ။ သူ့ မအေးမော်ကြီးက သွားစောင့်နေသည် ဒိုလား။ သူရအောင်လည်း မိမိတို့အခန်းထဲမှ ထွက်ကာ တစ်ဖက်အခန်းတံခါးရှေ့တွင် ရပ်ပြီး တံခါးခေါက်ရန် ပြင်လိုက်၏။ သို့သော် တံခါးမှာ ခပ်ဟဟဖြစ်နေ၍ မခေါက်တော့ဘဲ အသာတွန်းပြီး ဝင်လိုက်သည်။ နှစ်ယောက်အိပ် မွေ့ရာ ကုတင်ကြီးဘေးမှ မှန်တင်ခုံရှေ့တွင် တံခါးအား ကျောပေးထားလျက် အလှပြင်နေသော သင်းလဲ့ရည်အား တွေ့ရ၏။ သို့သော် သူရအောင်မှာ ထင်မှတ်မထားသော မြင်ကွင်းကြောင့် တခဏမျှ ခုန်တက်မိသွား၏။ သင်းလဲ့ရည်ကား ဘရာ

[illegible]နှင့်အတွင်းခံ အောက်ခံဘောင်းဘီလေးသာ ဝတ် [illegible] ဖွေးနှင့်သော တင်နှင့် သေးကျဉ်သောခါးလေး [illegible] အလှပြနေ၍ ရှုစားခွင့်ရနေ၏။ ကျောပြင်တွင်ကား ဒရ [illegible]ချိုင်ထင်၏။ ရေစက်ရေပေါက်အချို့ပင် မခြောက်

[illegible] အောက်ခံဘောင်းဘီ၏ မျှော့ကြိုးအနားသတ် [illegible] သင်းလဲ့ရည်၏ တင်ပါးထဲထိနစ်ဝင်နေပြီး ထိုင် [illegible] ခံဆင့် တင်သားများမှာ အပြင်ဘက်လျှံထွက် [illegible]သည်။ သင်းလဲ့ရည်ကား သူ့အားမြင်ဟန်မတူ ဝင် [illegible] မှန်နှင့်တံခါးက တည့်တည့်ကျမနေတာ ကြောင့် [illegible] ဖြစ်သည်။

"သင်း ။ ။ လဲ့ ။ ။"

သူရအောင် ခပ်တိုးတိုးဖြင့် လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ သင်း [illegible] လှည့်ကြည့်၏။ အံ့ဩသွားဟန်လည်း ပေါ်သည်။ [illegible] သတိရုံဖြင့် ။ ။

"[illegible] ။ ကိုသူရ ။ ။ တံခါးခေါက်လိုက်တာတော့ [illegible] ။ ။"

ဟုပြောရင်း ကုတင်ပေါ်မှ မျက်နှာသုတ် ပုဝါ အား [illegible]ကန်းလှမ်းယူရင်း သူမခန္ဓာကိုယ်တွင် ရစ်ပတ် [illegible] သူရအောင်မှာ ထိုစဉ် ခဏ အနိုက်အတန့်လေးအ [illegible] သင်းလဲ့ရည်၏ခန္ဓာကိုယ် ။ ။ လှလှလေးအား လျှပ်

ပြက်သလို မြင်လိုက်ရနိုက် ဝတ်ရည်ခွင့်တုန်းကလို ဈွားသိုး ကြီးမြွတ် စိတ်တွေ ပြန့်ဝင်လာ၏။

"ပထမ ခေါက်မလို့ဘဲ ၊ ဒါပေမယ့် ခေါက်မယ် မြင်တုန်း ထဲခါးက စေ့ရှုံပဲစေ့ထားလို့ တွန်းဝင်လာတာ"

"အယ် .. မအေးမော်ကြီးက သေချာပိတ်သွားပါလို့ မှာထားရက်သားနဲ့ .."

"ဘာလဲ .. သင်းလဲ့က ကျွန်တော့်ကို .. ညှင်း ညှင်း .. ညှင်း .."

သူရအောင်က သင်းလဲ့ရည်ပြောသော ပုံစံအား သဘောကျစွာနှင့် ရယ်လိုက်၏။

"ဘာ ကျွန်တော့်ကိုလည်း .. ဟင်း လူကြီးနော် မသိရင်ခက်မယ်"

သင်းလဲ့ရည်မှာ သူရအောင်မည်သို့သော ခြေလှမ်း မျိုးလှမ်းမည်ကို စိတ်ထဲကကြိုသိနေသော်လည်း အလိုလို စိတ် ကကြည်နူးနေမိ၏။ သူရအောင်ကား သင်းလဲ့ရည်ဆီသို့ တစ် လှမ်းချင်းလှမ်းလာကာ သင်းလဲ့ရည်ခန္ဓာကိုယ်အား ပွေ့ဖက် လိုက်သည်။

"အိုး .. ကိုသူရကြီးနော်.. ဘာလုပ်တာလဲ"

သင်းလဲ့ရည်က ပါးစပ်ကသာ ပြောနေသည် လူကမူ မရုန်းပေ။ လက်နှစ်ဖက်ကသာ သူရအောင်လက်များကို

[illegible]လိုက်၍ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ မျက်နှာသုတ်ပဝါမှာ အထိန်း [illegible]ကျသွားသဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံကျသွားလေသည်။ ထိုအခါ [illegible]ရည်၏ နို့အုံအစ်အစ်လေးများကို ဘာရာစီယာလေးက [illegible]ထိန်းချုပ်ထား၍ အပြင်သို့ ရုန်းထွက်နေလေသည်။ [illegible]ရည်က သူရအောင်ကိုလက်မြှင့်ကာ၍ [illegible] [illegible] နှစ်ခိုင်ရှေ့တွင် လက်မြှင့်ယှက်၍ ကာလိုက် [illegible] နို့အုံလေးများ ကွယ်သွား၍ သူရအောင်က အောက်သို့ [illegible]ကြည့်ခြောင်းလိုက်ရာ ဖြူဖွေးသော ပေါင်တန်ကြီးများက [illegible] သွယ်ဝင်းသွား၍ စောက်ဖုတ်မည်းမည်းလေးကို [illegible] ဘောင်းဘီ အမြူအောက်မှ [illegible] မြင်ရ၍ [illegible]တန်ကြီးက ပေါ်ခနဲပြူသွားလေသည်။ သူရအောင် [illegible]ဖြစ်သွားသော လီးတန်ကြီးအား ကိုယ်တိုင် အလယ် [illegible]ကိုင်၍ သူ၏အတွင်းခံ ဘောင်းဘီကိုအောက်သို့ [illegible]သည်။ ပြီးလျှင် လီးခေါင်းပိုင်းနှင့် သင်းလဲ့ရည်၏ စောက် [illegible] ညှိုးညှိုးလေး၏ အဝရှိရည်ထင်ရာဆီသို့ တေ့ [illegible] ပွတ်ဆွဲလိုက်သည်။

"အ .. ကိုသူရ လုပ်မှာဆိုရင်လည်း လုပ်ပါ . [illegible] မအေးမော်တို့ စောင့်နေလိမ့်မယ်"

သင်းလဲ့ရည်၏ စိတ်တွေမရတော့ အပျိုစစ်စစ် [illegible]တဲ့ လီး၏ အရသာကို ကောင်းကောင်းခံစားဖူး သော

သင်းလဲ့ရည်ဖက္ခ ဟန်ဆောင်ခနေခြင်းတော့ ဖြစ်ချင်တော
ပြောလိုက်သည်။ သူရအောင်မှာ သင်းလဲ့ရည်၏ ခွင့်ပြု
ရသွား၍ သင်းလဲ့ရည်၏ နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖြတ်ခနဲ
လိုက်၏။ သင်းလဲ့ရည်ကလည်း ကျင်လည်စွာပင် ပြန်
စုပ်နမ်း၏။ ထိုသို့ စုပ်နမ်းနေရင်းနှင့်ပင် သူရအောင်က
သီးထိပ်ကို သင်းလဲ့ရည်၏ စောက်ပုတ် အထက်အောက်
လျှောကိုက်ပြီးပွတ်ပေးမှာ သင်းလဲ့ရည်၏ စောက်ပတ်
ထဲမှ အကျောင်းရေချော အရည်ကြည်လေးများ ထွက်လာ
ဖောင်းအိအိလေးမှာ စိုရွှဲသွားတော့၏။ သူရအောင်
မိမိလုပ်ငန်းစလို့ဖြစ်မြောက်ပြီဟုသိသော်လည်း မလုပ်သေး..
တင်းကိုကိုဖြုတ်ပစ်၍ သင်းလဲ့ရည်၏ ဘရာစီယာသိုင်း
လေးအားဖြုတ်လိုက်သည်။ ဖြူးလျှပ်နို့အုံပေါ်မှ ဗွာချလို
၏။ ခရေ်သီးရောင်ရှိသော နို့သီးခေါင်းလေးများနှင့် နို့
တင်းတင်းရင်းရင်းနှစ်လုံးမှာ ရှော်ခြည်းပင် အားရစရာ ပေါ
ပေါ်လာ၏။ သူရအောင်က ထိုနို့အုံလေးနှစ်လုံးအ
ဘယ်ညာ လက်နှစ်ဖက်နှင့် တစ်လုံးစီအောက်မှပင့်ကိုင်
ညှစ်လိုက်သည်။

"မြည်းမြည်းကိုင် ..ကွယ် .. နာတယ်"

"အဲ .. ဒါ ဆို နို့စို့မယ်နော် .."

'တင့်အင်း .. . မစို့နဲ့တော့ကွယ် လုပ်တော့"

'တော့ကွာ ၊ နို့စို့မယ်"

သင်းလဲ့ရည်မှာ စိတ်ချင်နေပြီဖြစ်သော်လည်း သူရ
က နို့စို့ချင်သေးသည်ဟု ပြော၍ နည်းနည်းလေး တော့
စောင့်ဖြစ်သွားသည်။ ပြောလို့မှ မဆုံးခင် သူရ
သင်းလဲ့ရည်၏ နို့အုံလေးများကို ထပ်မံပင့်ကိုင်
ပြီး သူ၏ လျှာဖျားလေးဖြင့် နို့အုံအောက်ခြေမှတစ်
နို့သီးခေါင်းလေးများရှိရာသို့ ဝေ့ဝိုက်ပြီး ယက်လိုက်ရာ
၏ မွှေ့တစေကောင်းကဲ့သို့ အထိအတွေ့ကြောင့်
ရည်၏ နို့သီးခေါင်းလေးများမှာ မာတောင့်လာ၏။

'ဆယ် .. ပလပ် .. ပြွတ်"

သူရအောင်၏ နို့စို့သံက တပြွတ်ပြွတ်နှင့်ပေါ်လာ
ပျောက်သွားလိုက်နှင့်ဖြစ်နေသလို သင်းလဲ့မှာလည်း
တွေ ရှိုက်ကက်နေပြီဖြစ်သည်။ နှုတ်ခမ်းမှလည်း
နှင့်ညည်းညူရင်း ခေါင်းကလေးကို မော့ကာ
နေသော သူရအောင်ခေါင်းအားလက်ဖြင့် ပွတ်
နေသည်။

'လုပ် ပါ တော့ ကိုသူရရယ် ၊ အတင့်"

"ပြွတ် .. ပလပ် .. အင့် .. ပါ .. ပြီးပါပြီ
ကုတင်ပေါ်သွားရအောင် "

သူရအောင်မှ ပြောပြောဆိုဆို နို့ဗူးခြင်းကိုရပ်
သင်းလဲ့၏ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ရေဆေးငါးကဲ့သို့သော ခန္ဓာကို
အား ပွေ့ချီလိုက်၏။

"အိုး .. ဖွတ် ပဲ ကွာ"

သင်းလဲ့မှာ သဘောကျစွာနှင့် သူရအောင်၏ လည
ပင်းအား ဟီးလေးခိုလိုက်သည်။ နို့သီးလေးများမှာ သူ
အောင်၏ ဟဲတွေးကို့ဖြင့် ဗိုလက်တောက်ပြောင်နေ
ကုတင်ဆီသို့သွားရာသည့် ခြေတစ်လှမ်းနှစ်လှမ်းခရီးစဉ်တွ
တဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး ငုံခဲချင်စရာကောင်းလှ၏။ ထိုပြ
အတွင်းခံဘောင်းဘီအောက်မှ စောက်ဖုတ် မည်းမည်းလေ
မှာလည်းလိုးချင်စရာကောင်းလှသည်။

"ကဲ .. ဘောင်းဘီချွတ်"

သူရအောင်ကသင်းလဲ့အား ကုတင်ပေါ်သို့ချအပြီ
တွင် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သင်းလဲ့မှာ ပက်လက်လှန်လျက်
အနေအထားအတိုင်းပင် ဖင်ကလေးမြှောက်လျက် ဘောင်း
ဘီကို ခေါင်ရင်းထိ ချွတ်လိုက်၏။ သို့သော် ဖင်မြှောက်
ထားရသည့်မှာ မြန်မချရသေး၍ စောက်ဖုတ်လေးမှာပိုပြီး နို
မောက်နေကာ စောက်ရည် တဝင်းဝင်းနှင့် အားရစရာ
ကောင်းလှ၏။ သူရအောင်မှာ ထိုသို့သော ပုံစံအားကြည့်
ကောင်းကောင်းနှင့် အသေအချာပင်ကြည့်နေတော့၏။

"ဟွန်း .. ဘာလို့သေချာကြည့်နေတာလဲ"

သင်းလဲ့ ဘောင်းဘီချွတ်ပြီးသွားသည်အထိ ကြည့်
နေ၍ သင်းလဲ့မှာ ရှက်စိတ်နှင့်လှမ်းပြောလိုက်ရာ ..
အောင်မှ ..

"ဘာလို့ ရှက်နေတာလဲ သင်းလဲ့ရ မဟုတ်လည်း
ဥစ္စာ"

"အို . လုပ်တာကလုပ်တာပဲ ကိုယ့်စောက်ဖုတ်
တာ ရှက်သာပေါ့ .. ကဲ လုပ်တော့
ယ်တို့မှာ မအေးမော်ကို့ စောင့်နေလိမ့်မယ်"

"ကဲ .. လာပြီဟား .."

သူရအောင်ပြောပြောဆိုဆို ကုတင်ပေါ်ရှိ ပက်
နေသော သင်းလဲ့ပေါ်သို့ ထပ်ခွကာ သင်းလဲ့၏
ကို တရစပ်နမ်းပြီး သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်ကြွ
ပြီးနောက် ဒါးနည်းနည်းကြွဟုပြောကာ သင်းလဲ့၏
ကိုသို့ ခေါင်းအုံးတစ်လုံးထိုးသွင်းလိုက်ရာ သင်းလဲ့
စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ ခုနက ပုံစံအတိုင်းပင် လိုး
ပုံစံဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် သူ၏ မာထန်နေ သော
ကြီးအား ဘယ်လက်ဖြင့် ထိပ်ဖျားမှကိုင်၍ စောက်ဖုတ်
တေ့လိုက်ရာ ယောကျ်ားနှင့် မိန်းမ အင်္ဂါနှစ်ခုထိတွေ့
ရှိန်လည်းဖြစ်၍ နှစ်ယောက်စလုံး၏ အကြောတွေ

တဖျန်းဖျန်း တကုန်ကြ၏။

"ပြွတ် .. ပြစ်"

"အာ .. ဟား"

သူရအောင်ကပင်တော့ယားရှိန်းသေး သင်းလဲ့မှ အ
မလိုအားမရဖြစ်ကာ နောက်နမ့်ခေါင့်ဆိုက်၍ သူ
အောင် လီးကြီးမှာ စောက်ပတ်အတွင်းသားများအား ပွတ်
၍ .. အထဲသို့ တစ်ဝက်ခန့်ဝင်သွားလေသည်။ သင်း
မှာလည်း ယခုဆန္ဒပြည့်သွားကာ ထိုအတိုင်းပင် ရပ်ထာ
လိုက်၏။ထိုအခါ သူရအောင်က ဆက်ပြီး ထိုးသွင်းလိုက်
သည်။ လီးကြီးကား ၃ ပုံ ၂ ပုံခန့်ဝင်ရောက်သွားပြီး သင်း
က သူမ၏ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားများဖြင့် ဆွဲပမ်းညှ
ထားလိုက်၏။

"ပြွတ် .. ပြစ် .. အ .. အ"

"ပြွတ် .. ပြွတ် .. အား .. နိုး .."

"ပြွတ် .. ပြွတ် .. ကောင်းလှ .. ချည်လာ
သင်းလဲ့ရယ် .. အရမ်းကောင်းလှချည်လား"

သူရအောင်က သင်းလဲ့၏ ခါးကျဉ်ကျဉ်ကလေးကို
ကိုင်ပြီးအားရပါးရ ဆောင့်ဆောင့်လိုးသည်။ သင်းလဲ့ရည်က
သူရအောင် အဆောင်ကို အောက်မှ ခါးကလေးကို အလိုက်
သင့် မြှောက်ပေးပြီး ပြန်ဆောင့်၏။

"ပြွတ် .. ပြစ် .. ဖုတ်"

"အား ဟား ကိုသူရ ပြည်းပြည်း ခုနက သားအိမ်
ကပ် .. ကျွတ် .. ကျွတ်"

"Sorry ကွာ .. ကျွန်တော်နည်းနည်း စိတ်လော
သင်းလဲ့ အပေါ်က ထိုင်ပေးပါလား .."

"အင်းပါ .. လောလောဆယ် နည်းနည်း လုပ်ပါ
ပြီးမှ ထိုင်ပေးမယ်"

သူရအောင်မှာ ညောင့်ထိုးနေရင်း တန်းလန်းနှင့်
ညပ်ထားခွာကိုယ်ပေါ်သို့ ကိုယ်ချင်းကပ် ရှင်ချင်း
ပြီးသင်းလဲ့ရည်၏ ပုခုံးလေးအောက်မှသက်သို့
အားကိုင်လိုက်ပြီ တပြွတ်ပြွတ်နှင့် ၃ မိနစ်
လိုးလေသည်။

"ကျွန်တော် ညောင်းပြီ .. သင်းလဲ့ရာ"

"အဲဒါ .. ထထ ကိုယ်တော်ရော"

သင်းလဲ့ရည်က မျက်စောင်းလှလှလေးထိုးကာ
သူရအောင် သင်းလဲ့၏ ကိုယ်ပေါ်မှခွာလိုက်ပြီး လီး
စောက်ပတ်ထဲမှ ဆွဲနှုတ်လိုက်ရာ လီးကြီးမှာ စောက်ရည်
များနှင့် နှံ့အိုင်ထဲမှ ရုန်းထွက်လာသော ကျွတ်
အားရရာကောင်းလှသည်။ သင်းလဲ့က ကုန်း
သူရအောင်အား ကုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်

တိပ်စေး၏ တို့အခါ သူရအောင်လီးကြီးမှာ ချက်နှာကျ
ဆီသို့ တောင်လျက် တဆတ်ဆတ်ခါယမ်းနေလေသည်။

"အား . . ငါး . . အကြီးကြီးပဲ"

သင်းလုံက လီးကြီးအား ကြည့်ပြီး အထိတ်တလ
ပြောလိုက်ခြင်းဖြင့် . . ခုနက သေသေချာချာ စေ့စေ့
စပ် မကြည့်မိ . . ယခုမှကြည့်မိခြင်းပင် . .

"ဟဲ . . လုပ်လေ . ."

"အင်းပါ . ."

သင်းလုံမှာ ချက်နှာကျက်ဆီသို့ ထောင်မတ်
နေသော လီးကြီးအပေါ်မှ ဖားထိုင်ထိုင်လိုက်ကာ သူမ၏
လက်သွယ်သွယ်လေးဖြင့် ကိုင်လိုက်၏။ လီးကြီးမှာ ပူနွေး
နေ၍ ကိုင်ရတာ အစ်မို့ကောင်းလှသည်။ ပြီးလျှင် သူမ၏
အောက်မှ နှုတ်ခမ်းလေးအား သွားဖြင့်တိုက်ကာ စောက် ပတ်
ဝရှောင်တေ့ပြီးထိုင်ချလိုက်၏။

"ပြွတ် . . အား . ဟား . . ရှီး . ."

"ပြွတ် . . ပြွတ် . ."

"ကောင်းလိုက်တာ သင်းလုံရယ်"

"ပြွတ် . . ပြွတ် . . အား . . ဖြည်းဖြည်း . .
သာဂူလဲ . . ဘာလဲ ကျွန်တော့်ကို ဂလဲစားချေနေတာလား"

သူရအောင်မှာ ပြောလည်းပြော အောက်မှ တစ်

[illegible] နှစ်ဦးစလုံး ကောင်းကောင်း အရသာ
[illegible]

"[illegible] . . ပြွတ် . . ဆောင့် . . ကိုသူရ ဆောင့်"

"ပြွတ် . . ပြွတ် . ."

[illegible] အောက်မှနေ၍ ပင့်ပင့်ဆောင့်ပေး
[illegible] ထိုင်ထိုင်ချနေသော သင်းလုံမှာ အရှိန်ရလာ၍
[illegible] အခန်းတွင်းသည် သူတို့ နှစ်
[illegible] တပေးပေးယက်သံများဖြင့် ဆူညံနေပြီး . . နှစ်
[illegible] ပြီးခါနီးအရှက်အတိဗိသို့ ရောက်လာ
[illegible] လွှတ်ပင် လိုးကြတော့သည်။

"ပြွတ် . . ပြွတ် . . အား ရှီး . ပြီးတော့မယ်"

"ပြွတ် . . ပြွတ် . ."

"ဆောင့်ထိုးပါ . . သင်းလုံ ကျွန်တော်လည်း ပြီး
[illegible] . ."

[illegible] ပြောင်းဆိုရင်းနှင့်ပင် သူရအောင်အား အပေါ်မှ
[illegible] ထိုင်ချပေးနေသော သင်းလုံမှာ သုတ်ရေများ တစ
[illegible] ချလိုက်ရာ သူရအောင်၏ လီးကြီးအရင်းတွင်
[illegible] တော့သည်။ ဤ စက္ကန့်ပိုင်းလောက်အကြာမှာပင်
[illegible] အောင်လည်း သူ၏ လီးထိပ်မှ သုတ်ရေများကို ပြန်
[illegible] စောက်ခေါင်းထဲတွင် ဖြည့်လျှံပြီး သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်

ပေါ်သို့သာ ပြန်စီးကျလာတော့၏။

"ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ သင်းလဲ့ရာ"

"ဘာလဲ ချစ်လို့ အားမရသေးဘူးလား"

"တတ်နိုင်ရင် တစ်နေကုန်ချစ်ချင်တာ"

"သွား . . ပါ"

သင်းလဲ့က မျက်စောင်းကလေး ထိုးကာ ပြောရင်း လက်သီးဆုပ်လေးနှင့် သူရအောင်အား ထုလိုက်ရာ သူရအောင်က ဖမ်းပြီး ရင်ခွင်ထဲတွင် ပွေ့လားလိုက်တော့၏။

xxxxx

သူရအောင်တို့အဖွဲ့ ပဲခူးမှပြန်ရောက်ပြီးသောအခါ သိန်းဇော်နှင့်မအေးမော်တို့မှာ ယခင်ကထက်ပိုရင်းပြီး သမီးရည်းစားတစ်သို့တိုင်ရောက်သွားသည်။ သူရအောင်မှာတော့ သင်းလဲ့ရည်နှင့် ပက်ရှည်တို့၏ ဒွေးသားများအား ဝါးမြို့ရင်းနှင့် ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ်ကို အကြီးအကျယ် ခံစားနေရသည်။ သိန်းဇော်မှာတော့ ပဲခူးမှပြန်ရောက်ရောက်ချင်း မအေးမော်အား မခွဲနိုင်မခွာရက်ဖြစ်နေသည်။ သူကား သူရအောင်လို အတွေ့အကြုံရှိသူမဟုတ် . . လက်ရဲဖက်ရဲ မဟုတ် ထို့ကြောင့်ပဲခူးမှာ မအေးမော်အား နဖူးလေး ပါးလေး နမ်းတာကလွဲ၍ ဘာမှ မကျူးလွန်ခဲ့ . . ယခုမူ ကျူရှင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲတွင် သူရအောင်က

[illegible]အား Lecture ကောင်းကောင်းပေးနေလေ၏။

"သိန်းဇော်ရာ မင်းကညံ့လိုက်တာ ပဲခူးမှာ ဘာမှ [illegible] မလုပ်ခဲ့ဘူး ဟုတ်လား"

"အေး ဟုတ်တယ် ငါလည်းမလုပ်ရဲခဲ့တာပါကွာ ဒါ [illegible] ပါးလေးတော့ အားရပါးရငါနမ်းခဲ့တယ်ကွ"

"မင်း . . အဲဒီပါးက ဘာအရသာရှိမှာလဲ အရသာ [illegible] တော်တော့ . . ငတော်ရဲ့"

"တကျ . . မင်းကလည်း တိုးတိုးလုပ်ပါ"

သူရအောင်အသံနည်းနည်းကျယ်သွား၍ သိန်းဇော် [illegible] တစ်ဝန်းကျင်အား ဝေ့ဝဲကြည့်ရင်းသတိပေး၏။

"မင်းအဲဒီဝန်းကျင်တွေ ဘာတွေဂရုစိုက်နေလို့ [illegible] . . ကွာ"

သိန်းဇော်အမူအရာကိုကြည့်၍ သူရအောင်က ဒေါ [illegible] ပြောရာ . .

"[illegible] ရှုတော့မစိုက်ပါဘူးကွာ ဒါပေမယ့် ငါကြောက် [illegible] . ."

"ငါ . . မိုးပဲ ကြောက်ရင်ဇော်ကိုထားမနေနဲ့ ဒီလို [illegible] ညနေ ဆုံးဆင်းချိန်ကျရင် ငါကားသိမ်းရင် ပစ္စည်းမပါ [illegible] ဆောင်တဲ့သိမ်းရုံမှာ . . အဲဒီတော့ မင်းက ကား [illegible] ဝင်စောင့်နေ ငါက မအေးမော်ကို ဂိုဒေါင်

ထဲ လှိုင်းတပတ်နဲ့ လွှတ်လိုက်မယ် ၊ ဗိုလ်တောင်စောင့်ကို ငါက အပြင်ခေါ် ထုတ်သွားမယ် ၊ အဲဒီမှာ မင်းလွှစ်ရှား ပေတော့ ။ ဟုတ်ပြီလား"

"ဖြစ်ပါ့မလား သူရအောင်ရာ .."

"ဖြစ်ပါတယ်ကွ ၊ မင်းသာ ဘာမှ မကြောက်နဲ့"

"ကြောက်တော့ မကြောက်ပါဘူး"

"မအေး မကြောက်ရင် ငါပြောသလိုသာလုပ် .. တင်းတင်း .. ပြီးမှ အရှုအမဲသားကျွေးသလိုဖြစ်နေအုံးမယ်"

"ရင်တော့ နည်းနည်း ခုန်တယ်ကွ"

"အေးပါ ညနေကျဒီထက် ပိုခုန်ရလိမ့်မယ်"

သူရအောင်နှင့် သိန်းဖေမှာ ညစာစုံးဆင်းသည်နှင့် တိုင်ပင်ထားသည့်အတိုင်းပင် သိန်းဖေက ကားဂိုဒေါင်ထဲဝင်၍ သူရအောင်ကား နောက်ထဲတွင် ဝင်စောင့်နေ၏။ သူရ အောင်မှာ ဂိုဒေါင်စောင့်ကြီးအား တစ်ပိုင်းဖိုး ထုတ်ပေးလိုက်က ၊

"ရော .ပိုက်ဆံယူပြီးသွားတစ်ရှင်တစ်လေ ကျွန်တော်စကာစောင့်ထားလိုက်မယ်"

ဟုပြောရင်း ပထုတ်ရသည်။ ပြီးလျှင်မအေးမော်အား စောင့်၍ ..

"မအေးမော် .. ယိုမှာ သိန်းဖေကြီးက ခင်များ

…တယ် တွေ့ချင်လို့တဲ့"

ဟု ပြောရာ မအေးမော်မှ ..

"ဘယ်လား .. ဘယ်မှာလဲ .." ဟု ပြန်မေး၍

"ကားဂိုဒေါင်ထဲမှာ ကျွန်တော်ကလူးစော မမြင်အော …"

"အင်းပါ .. အင်းပါ သွားတွေ့လိုက်ပါ့မယ် … ကိုစောင့်ကြည့်ပေ .."

ဟု မအေးမော်မှတော့ ရှေ့ရှောက်ရင်း ကားဂိုဒေါင် …ရာမှ သူရအောင်မှ ဂိုဒေါင်တံခါးအား အပြင်မှ …တိုး အသာပြန်ခိုးပိတ်ရာ၏။ ပြီးလျှင် ၅ မိနစ်ခန့် … အသာအယာပင် သိန်းဖေတို့အား မြင်နိုင်မည့် … နေသွားရာ၏။ တွေ့ပါပြီ သိန်းဖေမှာ မအေးမော် …တင်းချင်းတွယ်နေပြီ .. သူငယ်လေးအားသလို …မအေးမော်၏ နို့တုံကြီးများကို ကုန်းကိုက်ယူနိုင်ဖော်းပေါ် …ခေါက်ရှယ်ပြန်တိုင်ရှင်း အသံမရ ရှုပ်ရှားနေ …

"ကိုဖေရယ် ၊ ကြမ်းလှချည်လား .. ခွတ်ပါ နဲ့ …တယ်ကွာ ဘယ်လာတာလဲ"

"ဟုတ်ပါဘူး မရှ ၊ မကို ချစ်လွန်းလို့ တက်လာ

"အဲဒါဆို ချွတ်မလုပ်နဲ့ကွယ် မအေးကို ချွတ်ပေး ပါနော် .. တော်ကြာ အင်္ကျီအိုမပါဘူး အင်္ကျီတွေ ကြေကုန်တော့မယ်"

"အဲဒါကြောင့် မ ကို ဘိုင်ချစ်နေတာပေါ့လား ရှင်"

ဘိုနီစော်မှာ ပြောပြောဆိုဆို မအေးမော်ပါးပြင် အား နမ်းကာ ရှုရှိုက်လိုက်၏။ အောနေသော မအေး မော်မှာ အင်္ကျီချွတ်ပြီးသွား၏။ ထိုအခါကျမှ မအေးမော် ၏နွေကိုယ်အထက်ပိုင်းကို သူရအောင်သေချာကြည့်ရ သည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် မအေးမော်က ဘော်လီကိုပါ တစ် ခါတည်းဖော်ချွတ်ပြီး ရွှေကိုယ်ပေါ်မှ ချွတ်ချလိုက်ရာ သေးလှ နှင့် ဝင်းရည်တို့ဘက်ကြီးသော နို့အုံကြီးများကို ခပ်လှုပ်လှုပ် လှုပ်မှုပြင်နေရသော သူရအောင်မှာ တံတွေးကိုပင် ထုံခဲ မြိုချလိုက်ရသည်။ ဘိုနီစော်ကား မအေးမော်၏ နို့အုံအပ် အပ်ကြီးများအား အောက်မှပင့်ကိုင် ဆုပ်ထားကာ နို့သီး ခေါင်းကိုရှုစွာကလေးစေပြီး ကလေးတစ်ယောက်လို နို့သီး ခေါင်းကို စုပ်ကြိုးကြိုးဆုပ်၏။ ထို့နောက် လျှာလေးနှင့် သူရ အောင်ပြောထားသည့်အတိုင်း နို့သီးခေါင်းတစ်ဖက် ယက်ပြီး ပင်ကာကိုင်လုပ်လုပ်ပေး၏။

"ယားတယ် ကိုစော်ရဲ့ ဖြည်းဖြည်း ကောင်းကောင်းနှို"

မအေးမော်က သူမနို့ကိုလျှာဖြင့် ရမ်းပတ်ကာစားနေ

သော ဘိုနီစော်အား ခေါင်းပွတ်ကြည့်ရင်း ပြောသည်။ ဘိုနီစော် ကား ဂရုမပြု စို့မြဲစို့နေ၏။ ထို့ပြင် သူ၏ လက်တစ်ဖက် ကလည်း မအေးမော်၏ ဒူးခေါင်းသားကို စပ်ကောက် မှ လှိုးကာ စောက်ပတ်ကို လှမ်းပြီးကိုင်ကာ တွေ့သည်။

"ဟော့ . အေး . ကိုစော်ရယ် အဲဒါတော့ မလုပ် နဲ့ကွယ်"

"ဟာကွာ .. မကလည်း ကျွန်တော်က ကောင်း အောင်လုပ်ပေးတာကို"

"ခွတ်ပါလား . ကိုနီစော်ရယ် တဲ . သဘော .. သဘော .."

မအေးမော်က နှုတ်မြင်လိုက်၍ ဘိုနီစော်မှာ အသံ မရပ် မအေးမော်ကာဘ်အား ခါးထိဆွဲတင်လိုက်တာ တွေ့ ရသည်။ အတွင်းခံဘောင်းဘီ အဆီရောင်တိုသာမြင်ရပြီး ပေါင်တသားဖွေးဖွေးကြီးများနှင့် ကွယ်နေ၍ မအေးမော်၏ စောက်ပတ် ပုံပတ်သည်ကိုမူ မြင်ဆိုတာတော့ သူရအောင် မမို မှန်းနိုင်ခဲ့ ..။

"ကောင်းတာကို ပေါ်ဝင်ဆီ နည်းနည်းဆွဲချပေးပါလား"

ဘိုနီစော်က မအေးမော်၏ ပေါင်ကြားထဲရှိ စောက် ပတ်ကိုလက်ခလယ်နှင့် အက်ကွဲကြောင်းလေးအတိုင်း ပွတ်ဆွဲ ရင်း ပြောသဖြင့် အလျှင်ပေါ်သပါနေ၏။

"အင်း .. ဟင်း ကိုဇော်တာသာ ချွတ်တော့ကွယ်"

မအေးမော်မှာ ခေါင်းကိုမော့ထားရင်း မေးဟယ်ပြုံ့ပြော၏။ သိန်းဇော်က မအေးမော်၏လည်ပင်းလေးအား နှုတ်ခမ်းဖြင့် စုပ်နမ်းရင်းဖြင့် မအေးမော်၏ ဘောင်းဘီလေးကို ပေါင်လယ်လောက်ထိ ဆွဲချလိုက်၏။ ပြီးလျှင် သူက ကားရှေ့ပေါ်မှဆင်းကာ မအေးမော်၏ ခြေထောက်အား ကားနောက်ဖြူ့တွန်းတင်လိုက်၏။ ထို့နောက် ထိုခလည်းဘက်ပေါ်တွင် မအေးမော်အား ထိုင်စေကာ ကားဘော်ဒီကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဖြည်းဖြည်းတွန်းလှဲလိုက်၏။ ထိုအခါ မအေးမော်၏ အသားရောရောင်းလှသောခြေထောက်ဖြူဖြူဖွံ့ဖြိုးကြီးက သူ့ရှေ့အောင်အသို့ ခပ်ဝါးဝါးလှမ်းဖြင့်ပြနေလေ၏။ သိန်းဇော်မှာ သူ့ရှေ့တွင် ပြောထားသည့်ပင် သူ၏ဘူဗိုအား ခေါင်းမှကျော်ချွတ်လိုက်ပြီး သူ၏ အတွင်းခံ ဘောင်းဘီကိုပါ ချွတ်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် ကနဦးသုတ်ရေကြည်များဖြင့် စိုစိုစိုစိုဖြစ်နေသော လီးတန်ကြီးအား ထိပ်မှကိုင်ကာ မအေးမော်၏ စောက်ပတ်အဝတွင်တေ့လိုက်၏။ သူသိသောအတိုင်းသာဆို ချက်ချင်းပင် စောက်ပတ်ထဲ ထည့်သွင်းနေမိတော့မှာ သေချာ၏။ ယခုတော့ သူရှေ့တွင် ပြောထားသည့်အတိုင်း သူ၏ လီးထိပ်ထိပ်နှင့် မအေးမော်၏ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားများအား ပွတ်သပ်ပြီး ဝိုက်ဆွဲလိုက်၏။

"အား .. ဟား ကိုဇော်ရယ် သွင်းမှာဖြင့် သွင်းလိုက်စမ်းပါ"

မအေးမော်မှာ ကားဘော်ဒီကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပက်လက်ကလေးလှန်ကာ ခြေနှစ်ချောင်းက ဖွဲ့သွားချထားသည်။ နို့သီးခေါင်းလေးများအား သူမအားသာ သူမလက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖြန့်ပြီးချေချင်း အားမလို အားမရ ပြောခြင်းပင်။ သိန်းဇော်က သူ၏လီးကြီးအား အရင်းမှ ကိုင် ကာ မအေးမော်စောက်ပတ်ပေါ်သို့ တစ်ချက်ချက် ရိုက်လိုက်သည်။ သူရှေ့အောင်လောက် မကြီးသော်လည်း သူများတွေနှင့် တန်းတူဖြစ်နေသော ထိုစဥ့်မို့လီးကြီး၏ စောက်ပတ်အပေါ် တဘုတ်ဘုတ်ရိုက်ချက်ကြောင့် မအေးမော်၏ စောက်ပတ်ကြီးမှာ နည်းနည်းပိုကြီးလာသည်ထင်ရ၏။

"ရှီ .."

"အား .. ရှီး .."

သိန်းဇော်က သူ၏လီးကြီးကို လီးဖစ်လေးမြှုပ်ရုံ သာ စောက်ပတ်ထဲ အသာစော့သွင်းရာ မအေးမော်၏ ခေါင်းလေးသည် ပိုမော့လာပြီး လီးကို တစ်ချောင်းလုံး ဆက်သွင်းစေချင်နေ၏။

"ဆက်သွင်းလေ .. ကိုဇော်"

"မ .. နာမှာစိုးလို့ပါ .."

"ရတယ် ၊ သွင်းပါ ၊၊ ကိုဇော်ရယ် ၊၊ အဲဒီလို တန်းလန်းကြီး မထားပါနဲ့"

ဆိုအခါတွင်တော့ အရမ်း လိုးချင်နေပြီဖြစ်သော သိန်းဇော်မှာ သူရအောင် အမှာစကားတွေကိုလည်း သတိမရတော့ သူသိတာ လုပ်ချင်တာပဲ သိတော့သည်။ သူလုပ်ချင်သည့်အတိုင်း မအေးမော်၏ ခါးသိမ်သိမ်လေးအား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုံကိုင်ကာ ထိပ်ပိုင်းလေးသာ ဝင်နေသော လီးကို အားကုန်ဆောင့်ချလိုက်တော့၏။

"ဗြွတ် .."

"အ .. မြေး .. မြေး .."

"ဗြွတ် .. ဗြွတ် .. ပလွတ် .."

"ကောင်းလိုက်တာ ကိုဇော်ရယ် .."

"ပလွတ် .."

"ဟား .. ကွာ ကိုဇော်ကလည်း နောက်သိပ်မဆုတ်နဲ့လေ .. ပြန်ထွက်မှာပေါ့ .."

လီးသက် မရှည်သေးသော သိန်းဇော်မှ နောက်တစ်ချက်လိုးရန် နောက်ဆုတ်ပြီး အားအယူတွင်လီးကြီးက မအေးမော် စောက်ပတ်ထဲမှ အသံမြည်ပြီး ထွက်ကျလာခြင်းပင် ထို့ကြောင့် မအေးမော်က မကျေမနပ်နှင့် ပြောရလျှင် ရှက်ဒေါသသံနှင့် သိန်းဇော်အား လှမ်းငေါက်ခြင်းပင်။ ပြောပြော

ဆိုဆိုပင် မအေးမော်မှာ ပက်သက်လှန်နေရာမှ ထလာပြီး ၊

"နေ .. နေ ကိုဇော် ရှေ့နည်းနည်း တိုးဟုတ်ပြီ"

ဟုပြောရင်း သိန်းဇော်၏ လီးကြီးအား သူမစောက်ပတ်ဝတွင်တေ့လိုက်၏။

"ကဲ .. ကိုဇော်က မ ကို ဆိုလိုက် ဟုတ်ပြီလား ၊ ဒါဆို ကျွတ်စရာလမ်းမရှိတော့ဘူး"

ပြောရင်းနှင့် မအေးမော်က လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သိန်းဇော် သည်ပင်းကို ခိုလိုက်ကာ အပေါ်မှ တစ်ချက်ဆောင့်လိုက်ရာ သိန်းဇော်မှ ကမန်းကတန်းပင် မအေးမော်၏ ဖင်သားဖွေးဖွေးကြီးအား ပင့်ချီထားလိုက်ရ၏။

"ဗြွတ် .."

"အ .. ကျွတ် .. ကျွတ်"

မအေးမော်၏ အပေါ်မှဆောင့်သည့် အရှိန်ကြောင့် လီးကြီးမှာ အဆုံးထိဝင်သွားပြီး မအေးမော်၏ စောက်ပတ်မှာလည်း ပြည့်ကျပ်သွား၏။ ထို့ပြင် မအေးမော်မှာ အပေါ်မှ စည်းချက်ညီညီ ဆောင့်ပေးရာ မတ်တတ်ရပ်လိုးနေသော သိန်းဇော်၏ မျက်နှာရှေ့တွင်နို့သီးခေါင်းလေးများနှင့် နို့အုံကြီးများမှာ ထက်အောက် ခါယမ်းနေ၏။

"ဗြွတ် .. ဗြွတ်"

"အင့် . အင့် .."

"ပြွတ် .. ပြွတ် .."

"အား .. နှီး .."

"ပြွတ် .. ပြွတ် .. ပြွတ် .. ပြွတ် .."

ဝါဒူသော သိန်းဇော်အပို လုပ်ရင်းလုပ်ရင်းနှင့် အား မလိုအားမရဖြစ်လာကာ ဒွတ်ပင်ဒေါက်မှပင့်ပြီး အပေါ်မှ ထိုင်ပေးနေသော မအေးမော်အား ပြန်၍ ပြန်၍ ဆောင့်ကာ ပေးနေတော့လေသည် ...။

xxxxx

ပြီးပါပြီ